

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas IX

Vasario-February 28 d., 1927

442

Nr. 4 (218)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATE:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In foreign countries and Chicago yearly	4.00

Advertising rates on application.

All communications must be addressed:

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

Telephone Lafayette 6298

CHICAGO, ILLINOIS

"VYTIS"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užienij ir Chicagoj Metams	4.00
Pavieniais numeriais	.20

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

Telephone Lafayette 6298

CHICAGO, ILLINOIS

Kazys

Kame Jaunimo Grožis?

Nėra pasaulyje tautos, kuri nemylėtų grožio, nėra jaunimo, kuris nebūtų ar nenorėtų būti gražiu, jaunimas negali gyventi be grožio, grožis negali būti be jaunatvės dvasios. Eik pasaulyje skersai ir išilgai, perplauk banguojančius vandenynus, niekur nerasi jaunimo, kuris neieškotų grožio. Grožis, tai ypatinga Aukščiausiojo dovana, duota jaunimui, be kurio jis gyventi negali.

Jaunuolis nori sukurti grožį ir pats nori būti gražiu. Grožis jaunatvės sparnai, su kuriais jis kaip tas kalnų gyventojas erelis pakyla aukščiau debesų, aukščiau viso to, kas gali suteršti jo skaidrią sielą, kaip pavasario gėlė be rytmečio rasos vysta ir miršta, taip jaunimas be grožio nustoja savo jaunatvės—jis pasensta, gi pasenęs miršta.

Garsi senovėje graikų tauta, iš jos nuveiktų darbų kėlė grožio ir po šiai dienai pasaulio menininkai semia sau medžiagą tarsi iš to bedugnio šaltinio, iš kurio tryksta be perstojimo tyro vandens srovė gaivindama ir plaudama gyvenimo dulkes. Graikų tautą iškėlė aukščiau visų kitų jos menas, kuriame ryškiausiai pasireiškia tautos dvasia, pasaulėžiūra, idealai ir visas jos gyvybės ritmas. Menas yra tuomi akstinu, kuris nuolatos kursto tautą prie naujų laimėjimų, prie naujų žygių, vilioja ją į aukštesnį, į garbingesnį

gyvenimą—jis nuskaidrina tautos sąmonę, jis padaro ją garse, ištvėringa ir amžinai jauna.

Kas saugojo mūsų tautos gyvybę per keturiasdešimt metų, kada vien už vardo Lietuvos priminimą laukė Sibiro tyrai, kada tėvynės nykioj padangėj slankiojė tiršti tamsūs debesiai, kurie neperleido saulės šilumos nei šviesos į mūsų žemę. Vienok, kentėdama žiaurią priespaudą, lietuvių tauta atskirta ir visų užmiršta jieškojo paguodos ir suraminimo savo liaudies dainose.

Ir kas nėra apdainuota lietuvių dainoj; dainoje jie kalbasi su šlamančiaja giruze, su srauniais upeliais, su aukštais kalnais, su įdubusiais slėniais, su žydinčiomis gėlėmis, su vasaros paslaptinomis naktimis, su rudens lietingom, ūkanotom dienom, su žiemos pūgomis. Ir kaip kad Antanas Vienožinskis apdainuoja: "Oi dainos, dainelės, Jūs mano paguoda, Visi širdies skausmai pas jusis prapuola." Tada aš laimingas, kada uždainuoju, kada savo vargus veikiu iš-rokuoju."

Nuo neatmenamų laikų, mūsų senelių seneliai visa siela mylėjo grožį. Iš ryto ėjo į darbą su daina, vakarą grįždavo, o nuo dainų skambėjo visa apilinkė, jų klausėsi šimtmetiniai ažuolai ir gilus įdubęs mėlsvas dangus. Ir nors daug priešų mūsų tauta turėjo, nors josios kūnas ap-

laikė nevieną mirtiną smugį, buvo mindoma ir marinama, bet grožio meilė gaivino jos jėgas, menas išgelbėjo mūsų tautą nuo visiško išnykimo, nuo mirties.

Mainosi laikai. Pagaliaus trūko stiprūs geležies grandiniai per pusę šimto metų varžiusieji mūsų tautos kūną.

Laisvai atsikvėpė lietuvių vergijoje suvargusi krūtinė. Laukuose praskambėjo lietuviška daina, tik jau kitokiu tonu. Jau ne skundų, ne paguodos jieškauti, bet pilna drąsos, ir geležinės valios!

Mūsų išeivijoje šiandieną daugelis grožį-dailę pamaino į naujos formos "meną." Tik pasižiūrėjime į mūsų jaunimo parengtus šokius; tautiški gražūs lietuviški žaislai kaip ir išnyko, jie pamainomi charlestonais, ir juodukų šokiais, į kuriuos iš šalies bežiūrint darosi baugu ir liūdna, kad mes taip žemai save statome, taip nesąmoningai išmainydami mūsų tautos meną, kuriuom ir svetimtaučiai gėrįsi, į tokius nepadorius šokius. Jaunimas nusiskundžia, kad gerb. klebonai neleidžia rengti šokių parapijos svetainėj.

Vienas gerb. klebonas pasakė štai ką: "Kol jaunimas neišmes iš savo šokių programos charlestonus ir kitokius nepadorius šokius, tol parapijos salėj jam nebus vietos." Pilnai sutinku su kleb. pasakymu.

Kyla klausimas; ar-gi šių dienų jaunimas jau nebemėgsta grožio? Atsakymas gali būti dvejopas: Taip ir ne.

Gražus jaunimas paviršutine savo kūno sudėtimi; skaistus veidas, gyvumas ir abelnai visas kūno subudavojimas patraukia nevieną pasigrožėti, bet viršminėti dalykai yra tik atspindys tikrojo grožio.

Tat kame tikrasis jaunimo grožis? Jaunimo grožis giliai paslėptas Jo sieloje. Jei bus jaunimo skaisti siela, tyra širdis, laki mintis, kuri jį iškels į grožio pasaulį, kur niekada nepasens, kur bus amžinai jaunas.

Manau, nevienam iš mūsų teko pažinti jaunuolį-lę, kuris iš pirmojo susitikimo paliko mūmyse įspūdį teigiamąjį ar priešingai, atstumiantį, bet nepraėjo daug laiko, kol mes minėtąjį nepažinom jo vidurinę pusę; tai yra jo sielą; vos tik spėjome pažinti jo sielą, taip greitai sielos atspindys nustelbia jo paviršutinę kūno išvaizdą. Tuomet mes pamatome jaunolio-lės tikrąjį grožį; grožį ne viršutinį, bet išvidinį.

Kaip puikiam gėlės žiedui neužtenka, kad jis pražydėjęs vilioja praeivio akį savo stebėtinai gražių spalvų suderinimu, bet tas pats praeivis palenkęs jo kuklią galvą prie savo veido, kad užuosti jo skanų kvapą, bet kaip jis nusimena, kada vieton malonaus kvėpėjimo, tas iš paviršiaus

puikus žiedas nebeišduoda jokio kvėpėjimo.

Jaunime, tu esi tuomi viliojančių pavasario žiedu, tad neduok tam žiedui trunėti ir be laiko suvysti, įpilk į jį skanaus aromato, kad jis ne tik paviršutine savo išvaizda, bet ir malonių kvėpėjimu prie savęs viliojūt.

Jaunimo jaunos širdys, lakios mintys—ar gali būti reikalas paraginti prie grožio, prie meilės. Pamyli tikrąjį grožį, pakilk jaunystės sparnais, į neišmatuotas sritis—gi kartą iškilęs į viršūnę mokėk joje visuomet išsilaikyti, kad gyvenimo audros nenublokštų į pelkes, iš kurių sunku bus be prisikelti.

—o—

Sapnas.

IDEALAS

Žmogus pasaulyje be idealo, tai kaip tas laivas ant jūros be irklo. Kaip laivas be irklo negali atsiekti savo kelionės tikslo, taip ir žmogus be idealo negali atsiekti savo žmogiškojo tikslo.

Kaip kas mano, kad atsiekti gyvenime idealo, tai reikia būti mokslininku, karalium, arba kokiu nors valdovu. Toks manymas yra klaidingas.

Žmogus idealą gali atsiekti kiekvienam gyvenimo luome. Motina gražiai tvarkydama šeimos reikalus; tai Motinos didžiausia priedermė ir šventa jos užduotis. Vyras-Tėvas stengdamasis, kad šeimai duonutės, rūbų nepritrūktų. Jaunikaitis, panelė—sūnus, duktė, klausyti Tėvelių dorų pamokinių, bei užlaikant brangiausią jaunystės turtą—dorą. Žodžiu sakant, žmogus atsiekia savo idealo tada, kada išpildo savo luomo priedermes. "Act your part well, that's where all the honor lies."

Reikia atminti, kad ne visi nei karaliai, nei mokslininkai, nei valdūnai atsiekė savo idealo.

Štai Anglijos karalius Henrikas 8-tas užsibrežė sau už idealą sugriauti Katalikų Bažnyčią. Jam tas nepasisėkė. Jis nužudęs 4 pačias, pase-no, mirė, o bažnyčia kaip gyvavo, taip ir gyvuoja.

Napoleonas pasiėmė sau už idealą palikti pasaulio valdūnu. Jam taipgi tas nepavyko. Napoleono kareiviai sušalo, o jis mirė belaisviu.

Martinus Liuteris būdamas aukšto mokslo, pasiėmė sau už idealą sugriauti Katalikų Bažnyčios tiesas. Tiesa, jis savo netikusių darbų daug Bažnyčios kilnaus darbo sugaišino, daug žmonių suklaidino, bet pačios uolos nepajudino. Jis savo idealo neatsiekė.

Tas parodo, kad žmogus nors mokslininkas, galiūnas būtų, vienok jeigu jis ieško idealo su neapykanta, rasti jį negali. Idealas tiktai tada randamas, kada žmogus jį ieško su meile, pasišventimu, su tokia meile, kokią motina parodo savo sūnui.

POEZIJA

K. Gelvainis

NAUJAI ATGIMUS.

I

Nēra troškimu—
Nēra jēgū...
Siela sutemo,
Sieloj ilgu.
Nēra karionių—
Laimēs nēra.
Gūdžiai nuskambo
Mano daina.

Nēra svajonių
Didzių, šventų,
Kas į padangę
Dvasią keltu.

II

Sieloj sukursiu
Aukūrą didį,
Te vėl troškimai
Drąsūs pražydi!

Te vėl karionės
Sielą pamyli,
Te kankliai mano
Skamba—netyli!

Ei, jau nubodo
Pilka diena,
Džiaugsmu skambėki
Ryto daina!

Ateik, kol dar vynas taurėse
Ant pokilio stalo putoja,
Kol ugnys jaunystės tebēr neišblėse
Širdy ir krūtinėj jaunoje.

Ateik mėnesienoš nušviestu taku
Į puotą jaunystės kilmingą—
Sutiksiu Tave! Ir vėl bus jauku,
Kai pasaką ausim jausmingą.

—o—
Albinas Briedis

TĖVYNEI.

I

Tik tau, o tėvyne, brangioji,
Dainuoju gražiasias dainas.
Tave ašai būdžiu, sauguju...
Tik tau, o tėvyne, brangioji!
Tau viską, o viską, aukojū
Tau tiesiu aš darbo rankas.
Tik tau, o tėvyne, brangioji,
Dainuoju gražiasias dainas.

II

Lietuva! Tėvyne! Aš myliu Tave!
Tik tau, saulei tekant, aš giedu,
Ir saulė kai leidžia Rambyno kalne—
Lietuva! Tėvyne! Aš myliu tave!
Dar lenkų erelis Gedemino kalne—
Aš liūstu. Man ašaros rieda...
Lietuva! Tėvyne! Aš myliu tave!
Tik tau, saulei tekant, aš giedu.

—o—
A. Briedis

MERGUŽĖLEI.

Iš krūtinės, tos audringos
Gimsta norai—
Mesti žvilgsnį į mergele,
Į skaisčiausią merguzėlę.

Merguzėle, kas esi,
Kam mane slapčia vilioji?
Eini, sieki... pasilieki,
Man vis moji?..

Kam užburtos tavo lūpos,
Ko kilnojasi krūtinė?
Ei mergele, ko pasilgo
Tavo akys nusiminę?

—o—
Žilvitis

UŽGESO.

Užgeso žaros vakarinės,
Užtemo mano šviesūs dangūs.
Vien šiurpuliai suvarstė baugūs,
Ir skundos liejės iš krūtinės.

Einu tolyn taku miglotu,
Pavargo kojos po klampynę
Einu... Gal rasiu kur nakvynę
Kur laimė patalą paklotų.

Sudiev, sudiev gimta šalis,
Širdis krūtinėje pravirko.
Akyse ašaros primirko,
Tokia jau skirta mat dalis.

Užgeso žaros vakarinės,
Užtemo šviesios bonės miestų.
Nelauk, kad spindulius ištiesių
Ant tako kovos begalinės!

Jonas

Jonas J. Plytaitis

PASKUTINĖ MEILĖ.

Atleisk dobilėli kad tave mylėjau,
Užgydyk širdies sopulingas žaizdas;
Tuomet tik suprasi, ko nuolat tylėjau;
Suprasi ir mano slaptingas kančias...

Rimojau, liudėjau ir ašaros krito;
Riedėjo į rūtos gėlių žiedelius,
Nuo saulės gesimo ik' ankstojo ryto
Riedėjo per mano jaunos veidelius...

Audimai svajonių tyliųjų, saldžiųjų,
Kaip perlai sukrito į taures gėlių;
Suvilgę bevystančias širdis tyrųjų
Nuskintų del tavo žodelių meilių...

Iš rūtų šakelių, iš gėlių skaisčiųjų
Suskinsiu kvietkelį saldžios praities,
Ten rasi tu perlus akelių žydriųjų—
Suprasi tad meilę gilios paslapties...

Rymojau ir laukiau prie dangiškos žvakės;
Klausiausi kaip kuždos žiedeliai gėlių;
Mėnulis išlindo lyg krauju aptekęs
Ir slinko per kalnus numintu keliu...

Klausiausi aš tavo žingsnelių tyliųjų,
Klausiausi, ilgėjau ir laukiau ilgai;
Jaučiau kaip audimai svajonių saldžiųjų,
Sutrūko jaunystėj' supinti tinklai...

Chicago, 1926

—o—

K. Gelvainis

* * *

Ei, jaunas broli,
Nebūk nuliūdes!
Nesyki šviesų toli
Juk drumstė audros,
Nesyki vargas žudė,
Kankino raudos...
Nebūk nulūdes!

Tikėk—prašvis
Juoda naktis;
Tikėk—rytai
Spindės karštai,
Ir po vargų visų
Paliks šviesu,
Ir tarsiu tau,
Brolau,—
Nebeliūdėk!

Nušvis tikrai
Tamsūs rytai—
Tik tikėk!

NEŽINOMAM LIETUVOS KAREIVIUI.

I

Descend, O Soldier, to Thy grave
Prepared for Thee from Thy very birth;
Let over Thee that Emblem wave
For whose full-flying Thou leav'st this earth!

II

On battlefield, 'mongst the bravest brave
Thou didst fight a Son most true!
Thy bloody sweat inspiration gave
—Thy Brothers fought anew!

III

How Thou didst delight in the storming smoke
Of the battlefield's blazing fire!
How the shells in Thee awoke
The fulfilling of desire!

IV

Many a time Thy eyes of blue
Were blind to Thy Standard's love;
Oft She whispered the confusion through:
"O Loyal Son, I love!"
She saw the light of Thy loving eyes,
She heard Thy throbbing heart;
She heard Thy prayers that rent the skies
And made the angels start!
She felt the presence of Thy breast
—The oak against the storm!—
She joyful saw Thy sacrificed rest
Enshrined in loyalty warm!
The foe like thunder threatened e'er
To snatch Thy life away,
But Thou stoodest true! none more could dare
Than Thou that bloody day!
Thy mates like leaves in autumn fell
Adorned in colors true;
What was this to Thee—Thou knewest well
Thy hour was coming too!
Thou hadst felt not once those icy arms
Of him whom we call: death,
But not in Thee could such alarms
Find plenteous wholesome breath!
But One Thy thoughts, Thy bravery claimed
—Thy Lietuva, Fatherland!—
Thou didst fight and die a Soldier unnamed,
Fear not! go, meet the extended hand
Of Him who died, cruel—crucified
Upon the tree of shame!
—Down to Thy grave, go! Soldier brave!
Thou Unknown, without a name!

Rev. Joseph B. Koncevičius

Kosciuszko a Lithuanian Patriot

Jefferson and Kosciuszko's Will.

After nearly two years of captivity in Russia following the invasion of Poland and Lithuania by Russia, Germany and Austria, Kosciuszko was given his freedom by Emperor Paul, who had a profound admiration for the great champion of liberty, and he returned immediately to the United States where he hoped to regain his health and renew old and pleasant associations. On the occasion of this visit he placed in the hands of his friend Jefferson, as his attorney, the control of all his property, together with the following will:

"I, Thaddeus Kosciuszko, being just on my departure from America, do hereby declare and direct that should I make no other testamentary disposition of my property in the United States, I hereby authorize my friend T. Jefferson to employ the proceeds thereof in the purchase of young negroes, from among his own or any others, giving them liberty in my name, in giving them an education in trades or otherwise and in having them instructed for their new condition in the duties of morality, which may make them good neighbors, good fathers or mothers (mothers), husbands or wives, and in their duties as citizens, teaching them to be defenders of their liberty and country, and in whatsoever may make them happy and useful, and I make the said Thomas Jefferson my executor of this trust.

T. Kosciuszko

The 5th day of May, 1798.

Proved in the Court of Albermarle County,
The 12th day of May, 1819.

Kosciuszko while in Paris executed another will, or more correctly, perhaps, a codicil to the first, in which he made a bequest to the son of his friend, General John Armstrong. The instrument ran thus:

"Know all men by these presents that I, Thaddeus Kosciuszko, formerly an officer of the United States of America, and a native of Lithuania in Poland, at present residing at Paris, do hereby will and direct that at my decease the sum of three thousand seven hundred and four dollars currency of the aforesaid United States shall of right be possessed by and delivered over to the full enjoyment and use of Kosciuszko Armstrong, the son of Genl. John Armstrong, Minister Plenipotentiary of said States at Paris, for the security and performance whereof, I do hereby instruct and authorize my only lawful executor in the said United States, Thomas Jefferson, President thereof to reserve in trust for that special purpose, of the funds he already holds belonging to me, the aforesaid sum of three thousand, seven hundred and four dollars in principal to be paid by him, the said Thomas Jefferson, immediately after my decease, to him the aforesaid Kosciuszko Armstrong and in case of his death to the use and benefit of his surviving brothers.

"Given under my hand and seal at Paris this twenty-eighth day of June, One thousand, eight hundred and six.

Thade. Kosciuszko.

In the presence of
Charles Carter,
James M. Norris.

In using the expression "a native of Lithuania in Poland," Kosciuszko was clearly actuated by a desire of clarity, remembering the union of these countries and the fact that at time Poland was more widely known than Lithuania.

Kosciuszko's will shows how genuine was his desire for the liberty of all peoples. He had participated in the bloody struggle waged by America for her independence and he evidently felt the weight of a great sorrow because of the fact that after the Americans had attained their own liberty the negro slaves should still be kept in bondage. When he returned to the United States after obtaining his own freedom from a Russian prison he was more than ever impressed with a sense of the deplorable condition of the negro slaves, bondsmen in a free country, and while no opportunity was afforded him to fight for their freedom, he did all that was in his power for their emancipation.

Jefferson was deeply moved on receiving news of Kosciuszko's death which occurred on October 15, 1817. Referring to it in a letter, he said: "I will not trouble you with vain condolences and regrets on the death of our mutual friend, General Kosciuszko... which we both lament."

On November 30, 1817, Mr. Barnes, a friend and business agent of Jefferson wrote him, asking that he send to M. Jullien, a French writer, such facts as were in his knowledge of Kosciuszko's life in America. He wrote: "It would afford consolation to those who, having known Kosciuszko personally, deplore the loss of a great and good man—the friend of liberty."

In a letter to M. Jullien on July 23, 1818, Jefferson wrote:

"However heavily pressed by the hand of age, and unequal to the duties of punctual correspondence, of which my friends generally would have a right to complain, if the cause depended on myself, I am happy to find that in that with yourself there has been no ground of reproach. Least of all things could I have omitted any researches within my power which might do justice to the memory of General Kosciuszko, the brave auxiliary of my country in its struggle for liberty, and, from the year 1797, when our particular acquaintance began, my most intimate and much beloved friend. On his last departure from the United States in 1798 he left in my hands an

instrument appropriating, after his death, all the property he had in our public funds, the price of his military service here, to the education and emancipation of as many of the children of bondage in this country as it should be adequate to. I am now too old to undertake a business *de si longue haleine*, but I am taking measures to place it in such hands as will ensure a faithful discharge of the philanthropic intentions of the donor."

Jefferson did his best to have the provisions of Kosciuszko's will carried out. On January 5, 1818, he wrote to the Secretary of the Treasury as follows:

"The hope that a probate and qualification in our own State Court will be sufficient is nourished by me, merely in consideration of the difficulty with which I could take a long journey. Altho' Genl. Kosciuszko in his last letter to me of Sept. 15 uses expressions which show that his purpose had not been changed, yet I shall withhold proving the will until I have heard from his relatives..."

Again, writing to Mr. William Wirt, a mutual friend, Jefferson says:

"This (the will) is to be executed wholly in this State and will occupy so long a course of time beyond what I can expect to live that I think to propose to place it under the Court of Chancery. The place of probate generally follows the residence of the testator."

It is apparent from Jefferson's letters that he was genuinely anxious to see the purpose of Kosciuszko's will realized but that he was conscious of the impediment which his own age would offer to the faithful execution of the trust at his hands. In another letter to Mr. Wirt he wrote:

"I wish to prove it (the will) in our own district court, if that will do, because I could attend and give the proof personally. If it will do in our Court of Chancery in Staunton I might perhaps be able to go that far, but nowhere more distant. I do not mean to accept the executorship, because the trust will take a longer course of time than I have left of life, but I have engaged Genl. Cocke to do it..."

General Armstrong wrote to Jefferson on November 6, 1819, informing him that General Cocke had resigned as administrator of the will because of the difficulty that would arise from the fact that the testator's purpose was contrary to the laws of Virginia. Jefferson then had appointed as administrator Benjamin L. Lear of Washington, evidently an attorney, to whom he sent a statement of Kosciuszko's estate in this country, amounting to \$17,099.36. This was on September 25, 1821. In a long letter to Jefferson Lear wrote:

"I have resolved, upon receiving the certificates of stock and after an appraisement of it, to deposit them in the hands of one of my sureties on the bond and there let them remain till the court shall order

a sale of some of the stock. I shall then place the funds far enough out of my own reach to avoid the embarrassment above mentioned, and what is scarcely less dangerous, in these peculiar days of immoral influences, the temptation which no one ought to encounter unnecessarily, since we have seen how many strong men have yielded... Then a question may arise how far the will can be executed compatibly with the laws of Virginia and Maryland, wh. regard with jealousy the education of that description of persons (negroes) to the extent provided for by the will. If the will shd. be defeated on such ground, the funds would probably be subject to a law of Maryland wh. provides, that all funds remaining in the hands of executors or administrators and wh. cannot be appropriated legally to any other purpose, shall go into the fund for the support of schools..."

Jefferson's predictions that the execution of the trust would take a longer time than he had to live were more than verified. The entire matter was ultimately transferred to the Orphan's Court in the District of Columbia. The records, which were lost in 1853 and recovered again in 1887, and which are now preserved in the Clerk's Office of the Supreme Court of the District of Columbia, are so complicated that no clear evidence as to the purpose to which Kosciuszko's estate was devoted can be obtained.

The statements submitted from time to time disclose that when Lear's administration began on January 16, 1823, the estate amounted to \$17,099.99. His final accounting, rendered on December 7, 1838, showed the fund to be \$45,575.65. The next administrator of the will was George Bumford, whose final accounting on June 7, 1847, showed a balance of \$47,002.21. His successor, the time of whose appointment is not clear from the records, was Louis Johnson, who submitted a final accounting on June 25, 1853, showing a balance of \$5,601.14. To what purpose the courts decided to devote the funds of Kosciuszko's estate, or into whose hands the money finally found its way, it is difficult to determine from the records. It does seem clear, however, that Kosciuszko's intention regarding the purchase and education of young negroes was never carried out. None the less was his aim a very high one, the more so when we consider the age in which he lived. Before his death Kosciuszko freed his own serfs in Europe, a final act worthy of one who had spent his life in the cause of the freedom of humanity, and it is possible that his views in this respect may have to some extent influenced Jefferson's attitude toward the question of slavery.

Kosciuszko's efforts on behalf of American independence had been crowned with success. His struggles for the freedom of Lithuania and Poland were unavailing, not because of any short-

coming of his, but because of the impossibility of the task. The purpose to which he dedicated his property in the United States likewise failed, but again through no fault of his... He was a man of great heart and noble character whose memory is dear, not only to his own countrymen of Lithuania, but dear, as Jefferson said, "to the people of the United States," dear to Poland

and to every other nation wherein his name and fame were known, as the highest type of gentleman and soldier.

(Editor's note: Rev. Joseph B. Koncevičius, M.A., is a prefect and historian at the Catholic University, Washington, D.C., and is a frequent contributor to influential American Catholic magazines.

Rymantas

Tėvų Namai

(Home Life)

Gal pasaulyje dar nieks neužtikto tokios tautos, kurios poetai nebūtų jautriais žodžiais apdainavę "gimtojo namelio"... Gal nesurastum nė vieno žmogaus, kurs savo jausmais nebūtų branginęs "tėvų bakužėlės"... "Tėvų namelis"—kiekvieno dorą žmogaus širdyje laikomas kaž-kokia "šventenybe."

Tuo tarpu šiandieną jaunimo tarpe kai-kurie skleidžia supratimą, būk jaunimas branginantis "tėvų namus" yra panašus paukšteliiui narvelyje (a cage) uždarytam. Žinoma, kaip kad visokių keistumėlių "fabrikantais" yra atžagareiviški pirmeiviai, taip lygiai ir šiame atvėjuje jie, o ne kas kitas, paminėtas nesąmones populėrizuoja. Bėt tuščia jų,—mes šiame straipsnelyje panagrėnėkime "Tėvų Namų" (Home Life) reikšmę, gi patyrę jų nesąmones palėnksime save Tėvų Namus labiaus pamylėti...

Kuom yra jaunimui Tėvų Namai? Tėvų Namai yra: 1) Mokykla, 2) prieglauda. Štai pasiteiraukime.

1) Tėvų Namai — Jaunimui Mokykla. Gal kai-kam toks pasakymas atrodys keistas, bet tikrumoje jokios keistenybės tame nėra. Kas tėvų namus pripratęs laikyti "Boarding House," o tėvus patarnautojais,—tam beabejo tie namai nėra Mokykla. Bėt, jaunimas savo gimdytojus gerbiantis tėvėlių namuose turi mokyklą, ir jam tie namai yra šventa ir brangia vietele. Štai nuodugnėu pasvarstykime.

Mokyklos vardu paprastai vadiname tokią įstaigą, kurioje jaunimas lavinasi kasmet persikeldamas iš žemesnės klasės į aukštesnę (went through the grades). Bėt plačioj prasmėj (in a broad sense) mokykla skaitosi visas žmogaus gyvenimas, gi tėvų namai svarbiausia gyvenimo mokyklos klėse. Sulig to jei jaunimas menkai lavinasi tėvų namų mokyklos klasėje, tai paskėius tolimesnėse gyvenimo mokyklos klasėse tókiam

jaunimui užėina didelis pavojus suklupti, parvirsti, paslysti. Kodel? Todel, kad tėvų namų mokyklos klasėje jaunimas lavina savo būdą (character), kuris yra pagrėindu viso žmogaus gyvenimo. Iškrėpęs žmogaus būdas yra priežasmi iškrėpimo gyvenime.

Kas per mokslas toje tėvų namų mokykloje dėstomas? Mokslas mandagumo (good manners) ir vykėnimas dorybių (practice of the virtues). Tėvų namuose, o ne kur kitur, jaunimas privalo pratinties paklusnume, drausmėje, susilaikime, pasišventime, kantrybėje, teisingume, dievobaimingume... Tėvų namuose irgi turi priprasti prie mandagumo (good manners). Gal skaitytojas pamanyti, būk mandagumas ne visų tėvų namuose įgijamas: gerai, jei tėvai inteligentai, turtuoliai, gyvena "rezidencijose ar apartamentuose," bėt kuo būdu mandagumo išmukti darbininkų "cottage"? Jei kas manytų, būk mandagumą galima vien turtuolių ir inteligentų namuose išmukti,—tai begalo klystų. Širdij, mintis, kalbą visur galima lavinti. Dailiai apsieiti, švelniai kalbėti ir darbininkų "cottage'uose" skaitosi prėderme, gi blogai elgtis, piktai daryti galima ir aukso rumuose priprasti. Juk Leopold ir Loeb gyvenėo tėvų milijonierių rumuose, o pateko į piktadarių skaičių,—tuotarpu daugybė darbininkų jaunimo gražiu pavyzdžiu šviečia. Širdies ir dvāsios švelėnimas ne nuo turto ir ne nuo "forničių" priklauso, bėt nuo lavėnimosi. Kuomet jaunimas Tėvų namuose nesilavina, tuo atvėju jisai prėgerų įpročių neprėpranta. Gi jaunimas neprėpratęs prie gerų įpročių viešame apsiėjime turi daug kėblumo. Juk dažnai pasitaiko susitikti susirėkimuose su neįpratusiai prie gero apsiėjimo. Kas akvėviai seka, tas pastėbi, kaip jie slėpdami savo "stačiokystę" begalo varžėsi, rausta, dairo-si, tyli, bijėsi žodį tarti... Tai ženklas, kad jei tėvų namuose nesilavina mandagume, nepaisėo švelnumo.

Kaip kad tie, kurie tėvų namuose lavinasi ir save valdo, įgija daug gerų ypatybių, taip lygiai tie, kurie tėvų namų nevertina papuola į blogus įpročius. Vienas rimčiausių žurnalų "Collier's" šių metų pirmame numeryje savo editorialiniame straipsnyje nurodo, kad *pikto pradžio "in the Home."* "Fifty-six college men went to the U. S. Penitentiary at Atlanta last year. Education did not keep them out of prison"... Tai vien Atlantos kalėjime tiek jų būta, bet kiek jų buvo kituose kalėjimuose, to šis laikraštis nenurodo. Tačiau mes, kurie skaitome laikraščius kasdieną, gerai žinome, kad veik kiekviename laikraščio numeryje paduodamos žinios apie piktadarybes. Ir ne paprasto jaunimo, bet to, kuris siekia aukštesnio mokslo universitetuose. Kas per priežastis paminėto liudno apsišėškimo,—kur jo pradžia?.. "Education did not keep them out of prison" į tai sako "Collier's". O prezidentas New Yorko Universiteto, Profesorius Brown (tame universitete yra 20,000 studentų) sekančiai nurodo: "...college men lack of character." Sulig to pasirodo, kad viso pikto mūsų tarpe pasitaikomo yra stoka išlavinimo būdo. Mokykla lavina protą, bet nelavina būdo. Būdas lavinamas tėvų namuose. Kadangi daugelis jaunimo šiandieną tėvų namų neskaito savo mokykla, tai visuomenės šulai pradeda tuom rūpintis ir kreipti visų dėmesį į šį pavojų.

Bet skaitytojas šioje vietoje gali mane paklausti: Kuo būdu jaunimas tėvų namuose gali savo būdą lavinti?..

Štai.

Reik save valdyti. Visųpirma reik valdyti savo nepasitenkinimus (control your dislikes). Valdydami savo nenorus lavinsimės pasišventime, klusnume, drausmėje, nusizeminime, savęs išsižadėjime. Gi tos dorybės begalo reikšmingos. Ne tai darykime, kas mums patinka, bet *tai, ką turime daryti.* Pasitaiko visai: būna ūpas, tai mes esame lyg angelų dvasios,—prie visoko yra noras,—bet užėina blašumas, tai tuo atvėju prie mus nė artinkies... Tuose pastaruose atvėjuose mūmyse sukyla pikti palinkimai kaip kad: rūštybė, neapykanta, pavydas, kerštas ir t.t. Jei mes pasiduodame tam piktam ūpai, tai ir visi tie blōgi palinkimai mūmyse pasireiškia viešumon, gi per tai įgija galės ir paskiaus pavirsta blogais įpročiais. Tačiau, jei mes nepaisome ūpo, bet elgiamės sulig to, kaip privalome elgtis,—tai tuo atvėju visi tie pikti jausmai pavergiami, ir tuo būdu jie nusilpsta, o mūmyse pasireiškia valdimosi gale. Štai kaip atrodo būdo lavinimas.

Panašių progų kasdieniniame gyvenime pasi-

taiko begalo daug,—reik tik jas panaudoti geram lavinimuisi. Skaitlingoje šeimynoje ir draugų tame mankštiniame (dvasios sporte) yra daug, nes priaugantieji broliukai ir sesutės juk irgi tos pačios tėvų namų mokyklos mokiniai. Tėvų priederme lenkti prie gero visą šeimyną, gi vyresniojo jaunimo priederme padėti tėveliams lavinti jaunesnius. Kuo būdu? Žinoma, savo geru pavyzdžiu. Kaip kad geru pavyzdžiu vyresnis jaunimas tėvams padeda lavinti jaunesnius, taip lygiai blogas to jaunimo pavyzdis tą tėvėlių darbą į niekus paverčia.

Kiekvienas mokslas pasiekiamas vien sunkiomis pastangomis,—lygiai ir būdo lavinimas yra sunkaus darbo pasekme. Tačiau kad ir sunkus tai darbas, vienok gerai apsimoka... Gal mes patys to mūsų sunkaus lavinimosi pasekmių nepastebėsime, bet kiti iš šalies ir Dievas tatai tikrai pastebės.

Šioje vietoje bijau, kad skaitytojas nepasakytų: "Aš savyje neįėjau piktų įpročių... Mane visi vadina mandagiu,—mane visi gerbia... Tėveliai mane irgi myli... Man tas lavinimasis nereikalingas..."

Jei kas taip manytų, tai jis vien gerai liudytų apie savo tėvėlių kantrybę, bet ne apie save. Kodel? Štai todėl. Jei svetimi pamato mūsų ydas, tai tuo atvėju jie be pasigailėjimo jas nupeikia. Mūsų tėveliai tuo tarpu panašiai nedaro, nes jie mūs pasigaili ir tik mums nežinant iš palengvo palenkia mus prie gero. Mes manome, kad visad gerai esame,—gi tikrumoje taip nėra. Sulig to matome, kad savo jėgomis, gerumu pasitikėti niekad negalime, bet visados turime būti.

Kiekvienam aišku, jog ne visi tėvų namai vienodi. Tėvai irgi žmonės. Yra tėvų turtingų, mokytų, dorų, bet būna irgi varguolių, prasčiokėlių, nukrypusių... Todėl ne vienas gali pamanyti: "Ko gero galima išmokti tėvo girtuoklio, motinos apsilėidėlės, gimdytojų netikėlių namuose?.."

Tiesa, kad tokių tėvų jaunimas neturi progos nieko gero pamatyti, bet juk kitų tėvų sau pasirinkti mes negalime,—jų išsižadėti nedera. Jei Dievas mums davė tokius tėvelius, tai ne be prasmės,—jei kiekvienas tėvų namai yra jaunimui mokykla, tai ir nedorų tėvų namai irgi turi tapti mokykla. Gyvenimas nurodo, kad tokių tėvų namai jaunimui yra *vargo mokykla*, kurioje Dangiškojo Tėvo dešinė mums padeda išverti. Kad ir skaudus papiktinančias gimdytojų pavyzdžiai, tačiau jie yra begalo reikšmingi jaunimui. Jaunimas matydamas apgailėtinas blogų darbų pa-

sekmes gauna vaizdingą pamokinimą, jog pikto reik saugotis.

Tat, brangūs "Vyčiai" ir "Vytės," mokykimės tėvų namų mokykloje.

2) *Tėvų namai—jaunimui prieglauda.* Tas neginčijama tiesa. Štai tik pasvarstykime.

Mūsų tėveliai apleidę savo gimtąjį kampelį leidosi į tolimą kelionę per jūres į šį Amerikos kraštą. Ko jie čia atėjo? Ogi sau ir mums sukurti patogesnius "lizdelius" negu kad ten Europoje jie turėjo. Kam tie "lizdeliai" reikalingi, kad jų susukimui tėveliams tiek daug prisiejo vargti? Ar vien tam, kad mes turėtume vietą pernakuojimui, pasirėdymui, pavalgymui? Beabejo, kad ir tuos mūsų reikalus tėveliai manė aprūpinti, nes jei tėveliai neturėtų namų, tai mes skaitytumės svieto perėjūnais (vagabond). Aš tačiau manau, kad mūsų tėvai sukūrė savo namelius ir tam, kad mes *juose gyvendami apsisaugotume mums grėsiančių pavojų.* Piktadariui, kurs tykoja mums pakenkti, begalo lengva pakliūti į nagus gatvėje, bet kur kas saugiau yra namuose tarp savųjų. Ir dar ne viskas. Tėveliai rūpinasi ne vien kūno sveikata ir gyvybės saugumu, bet jiems brangus irgi mūsų *sielos ir širdies saugumas.* Tuo būdu, matome, kad tėvų namai yra mūsų prieglauda plačiausioje to žodžio prasmėje.

Tolesniai svarstykime. Jaunimo amžius yra didelių pavojų amžiumi, gi tas įvyksta del stokes datyrimo. Jaunimui sunku atsilaikyti vilių (temptations). Tuo tarpu nudienų pasaulio dvasia yra begalo pavojinga, taip kad tulas rašytojas yra pasakęs: "Jei šiandieną angelams būtų leista bent valandėlę tarp žmonių pagyventi, tai jie jau nebegrįžtų į dangų angelais, bet į pragarą piktomis dvasiomis." Jei toks yra dalykų stovis, tai skaitytojas pamanyt: "kur išėjimas iš tų pavojų? kur jaunimo apsauga?"

Apsaugos vietą nurodo pats Dievas. Štai tik žiūrėkime. Kiekvienas silpnas sutvėrimas glaudžiasi prie stipresniojo, — neprityręs kreipiasi prie to, kurs turi patyrimą. Tas pats ir žmonių tarpe. Jaunimas neturėdamas pats patyrimo, reikalui prisėjus glaudžiasi prie kitų. Prie ko? Nugi prie savo tėvų. Kartais svetimi žmonės gal ir daugiau patyrę negu kad mūsų tėveliai,—bet mes visgi kreipiamės prie savo tėvelių. Kodel? Prie to mus verčia *vaikų meilė.* Toji meilė yra mums įgimta,—ją sužadinęs Dievas. Ir štai vėl. Mes esame geri, mandagūs, švelnūs, gražūs... Bet tikrai galima tvirtinti, jog yra daug kitų šalia mūsų, kurie už mus geresni, mandagesni, švelnesni, gražesni ir t.t. To vienok nepaisant mūsų tėveliai užvis labiausiai *mus myli.* Pasirodo, kad tėvų širdyse yra irgi koks tai nepaprastas jausmas. Tas jausmas vadinasi *tėvų meile* (Filial

and parental love). Štai, kaip išmintingai Dievas surėdė! Jaunimas kiekviename reikale turi prieglaudą savo tėvų širdyse! Ar galima kur kitur atrasti kitą lygiai svarbią vietelę-prieglaudą?

Gi pamėgink iš tos tėvų namų prieglaudos pabėgti, ją paniekinti!.. Štai, man prisimena dar jaunystėje matytas vaizdelis. Tas buvo seniai, gal 15 metų tam atgal,—Lietuvoje. Sėdžiu darželyje ir girdžiu, kai žvirbliai (sparrows) cypia kluono pastogėje (in the barn). Einu ir štai matau, kai seniai žvirbeliai stengiasi sulaukyti jauniklius, kurie bando skristi iš lizdelio. Vienas iš jauniklių išsprunka, bet negalėdamas savo silpnais sparniukais ore užsilaikyti,—krinta ant žemės. O čia pat jau katinas tykojo. Nutvėrė paukštelį ir... galas. Lygiai būna ir su mumis, kuomet nepaisome tėvų namų—"lizdelio." Gyvenimo faktai vaizdžiai tatau patikrina... Tėveliai mūsų gal neturi tiek "knygos mokslo," kiek mes jo turime, bet mums trūksta "gyvenimo mokslo," kurį jie turi. Gi turime žinoti, kad "gyvenimo mokslas" reikšmingesnis už "knygos mokslą." Todėl, niekad nesiteiraukime: "Mother, why You are told to do this,—to avoid that?.." Jie gerai išmano, kodel mums draudžia kai-kurias knygas skaityti,—kodel neleidžia į tūlus susirinkimus lankyties, su kai-kuriais draugais draugauti...

Gal vėl kai-kas pamanyt, jog panašus drausmingumas yra jaunimo "laisvės" varžymu. "Lengviau seniems drausti ne kaip jaunimui klausyti"...

Kas nemoka klausyti, tas nemokės ir valdyties. Nė viena motina ir nė vienas tėvas savo vaikams nepavydi dorą pasilinksminimo, geros draugystės. Niekad gimdytojai nedrįs varžyti savo sūnaus arba dukters "laisvės." Kiekvieni tėvai savo vaikams vien gero velija. Vadinasi, ir jų paliepimai arba draudimai siekia gero. Ar tat tėvų pastangos jaunimą gali nuskriausti? Niekados.

Suglausdamas viską į krūvą darau išvadą,—kad tėvų namai jaunimui yra mokykla ir priegloba. Jaunime, brangink tą šventą vietelę!

—o—
EDGAR ALLEN POE.

Edgar Allen Poe, Amerikos garsiausias poetas, gimė sausio 19 d. 1809 m.

Annabel Lee

It was many and many a year ago,
In a kingdom by the Sea,
That a maiden there lived whom you may know,
By the name of Annabel Lee;
And this maiden she lived with no other thought,
Than to love and be loved by me.

Milijonus žmonių per visą pasaulį užžavi šio poeto eilės. Jo garsiausios eilės yra "The Raven," "Lenore," "The Bells," "Ulalumė," "Annabel Lee." Poe mirė spalio 7 d. 1849 m., skurdžiame padėjime.

FLIS.

Pr. Genys

Trys Sapnai

Priekš keletą metų sėdėjau savo kambary Telšiuose Birūtės gatvėj, taip pat kaip ir šį vakarą, ranka pasirėmęs, užsimastęs... Tada aš sėdėjau ten, Birūtės gatvėj, dar jaunas būdamas, pilną krūtinę prisikaupęs vilties ir gražių svajojimų! Šiandie gi sėdžiu toli-toli Žemaičių kalnuose, bet be svajojimų, be vilties, nors ir užsimastęs... Šiandie prieš akis man tuštuma, nykybė, pilka migla... Ak, juk tada buvo ir šviesiau ir geriau! Juk tada buvo džiaugsmo!

Ką aš šiandie maštau? Kam aš prisiminiau Birūtės gatvę, tą namą, del kurio tiek daug nemalonumo turėjau, tą kambarį, kuriame tiek daug blaškėsi mano siela? Kam?! Juk nebunteksiu ten! Skiria mane metai! Skiria viskas... Ir dar... Dabar ruduo, o tada buvo pavasaris, gražus žiedingas pavasaris!

Cha, cha, cha! Greit jau metai, kaip nesutinku artimo žmogaus! Tada mano siela juk buvo artima... Taip! Koks tai malonus sapnas! Tik... kas-žin ar šiandie aš sapnuoju ar tada sapnavau?! Nežinau! Gal būti nei šiandie, nei tada visai nesapnavau! O gal būti, kad ir tada ir dabar... sapnas!..

Mano būtas Birūtės gatvėj buvo nelabai toli nuo to būto, kuriame gyveno ji, tai yra patsai sapnas... Ji, ta, kurią išvydęs pamilau visa širdžia! Gal būti ta meilė nebuvo į meilę tyrąją nė panaši, bet ji buvo meilė—skaisti, kaip ašara, tyra, kaip krikštolas!

Delko aš ją vadinu sapnu? Juk ji mergaitė geltonkasė, žydraakė žemaitė! Juk ji apčiuopiamas daiktas! Nesykį ją paliesdavau savo drebančia ranka, bet jos šešėlis neišnykdavo! Vadinasi, ji daiktas!

Tada aš nemaščiau, kas ji yra ištikrųjū. To man nereikėjo. Ji buvo jauna, aš gerėjausi jos jaunumu. Ji buvo graži ir skaisti, aš džiaugiausi jos grožiu! Ji mane mylėjo, ir ją mylėjau, karštai mylėjau, slaptai, atkakliai, mylėjau žemaitiškai...

Ilgus vakarus mudu praleisdavome drauge besikalbėdami; viską apkalbėdavome, viską apsvartydavome, bet apie ateitį nė žodžio neprisimindavome. Ir kam prisiminti! Be viens antro gyventi negalėdavome! Ne! Pačios sielos to reikalavo, tuo gyveno, to troško.

Ji tebebuvo dar jauna, kaip ir aš, ir savo grožiu mane ramindavo ir migdydavo mano jausmus... O aš saldžiai užmigdavau, ant jos kelių

galvą padėjęs, džiaugsmo ir ramybės supamas, supamas jos baltų rankelių...

Ir kam visa tai aš prisimenu? Juk kas buvo, to nebesugrąžinsi! Kam?

Buvo kam...

Ji vėl atėjo į mane, kaip tą syk Telšiuose Birūtės gatvėj... Atėjo, nusišypsojo! Jos veide švietė džiaugsmas, o krūtinė giliai alsavo... Skruostuose žydėjo rožės, o akyse žibėjo meilė... Ir aš ją vėl sveikinau...

Kaip gi ji atėjo? Juk aš gyvenu toli kalnuose! Vargu ji ir kelius žino!

Tačiau, ji buvo...

Šią naktį mėnesienoj puikiausiai matėsi visi mano kambario baldai, paveikslai, sienos, rūbai... Kartais, kai įsiziūrėdavau į kurį nors daiktą, atrodydavo, kad tai ne daiktas, bet šmėkla... Šiurpuliai nubėgdavo kūnu!.. Pasišypsodavau patale akis, geriau, kad nematyčiau nieko.

Bet šią natį buvo šviesu...

Kai laikrodis mušė tris, aš pajutau, kad mane kas tai žadina. Pravėriau akis ir... nustebau!—Prie mano lovos stovėjo ji! Ta pati! Jauna, kaip tada! Kaip tada, kai aš Telšiuose ją matydavau...

Lygiai taip pat ją sutikau ir tada, savo kambary Birūtės gatvėj. Tik tada buvo pavasaris! Žydėjo gėlės!

Lygiai taip pat mano kambarys buvo šviesus, o kai aš pakėliau akis, lygiai taip pat ji stovėjo prie manęs ir šypsojo.

Ją pamatęs greitai prartyčiau akis, nes netikėjau, kad ji tokiu metu pas mane atsilankytų! Sykj, antrą į ją pažvelgiau, bet ji vis stovėjo, šypsojo ir neišnyko!

Su malonumu prisimenu tą jos pozą, jos šypseną, jos malonias akis... O kai prisimenu, keista pasidaro! Juk jos lūpos sakė vieną žodį "myliu"... Turi būti, jos tą vieną žodį temokėjo ištarti... Ne vienos tik lūpos! Visas jos jaunas kūnelis, jos veidas, jos akys... "Myliu," kartojo ir jos siela...

Tada smarkiau suplakė mano širdis, sujudėjo krūtinė, pabudo gyslose kraujas...

Pašokau ir tariu lėtu balsu:

— A? Tu? Myli? Tu? Ar tu ne šešėlis?

Bet tuo tarpu jos neliko...

Kur ji dinga, aš nežinau. Ne sykį pasakojau jai, kad ją mačiau pas save ir klausinėjau, kur ji dėjosi, kame pasislėpė ir delko išnyko man iš

akių... Ji, tačiau, šypsojo ir raudonavo, o manęs visai nesuprato...

Gaila, šandie nebegaliu ją paklausti, kur ji dingio, ko pasislėpė!.. Ne! Šandie mudu skiria ir metai ir tolis!

Ir keista darosi, kai prisimenu jos veidą, kurį mačiau, kai laikrodis šią naktį mušė tris. Jos veidas buvo liūdnas, liūdnos buvo ir akys... Ji stovėjo prie mano lovos galvų galo, galvą nuleidusi žemyn, lyg verkdamas... Rodos, ją pats likimas būtų nuskriaudęs...

Jos lūpos buvo sukąstos. Ji tylėjo.

Jos siela, tačiau, netylėjo...

Aš pakėliau akis, pratryniau jas iš miego ir žadėjau vėl jai sušukti kaip tada:

— Ar tu? Tu? Myli? Mane?

Tačiau, nesušukau...

Delko? Ji persimainė, nuliūdo...

Jos siela mane klausė, delko aš jos nebemyliu, delko aš nebeatnešu jai gėlių, baltų ir raudonų, kaip tada Birūtės gatvėj gražiais saulėtais pavarario rytais... Ji klausė manęs, delko aš visa, kas buvo, užmiršau, delko užmiršau į savo mal-

das įdėti jos vardą, delko išmečiau iš savo širdies jos meilę ir ilgesį, iš atminimų, jos paveikslą!..

Ji buvo liūdna ir susikrimentusi.

Aš žadėjau vėl ją paklausti, ar ji iš tikrųjų čia yra, ar gal čia tik sapnas; aš norėjau ją pasveikinti, o paskui stačiai be žodžių, atverti savo širdį, bet ji vėl staiga išnyko... Ak, rodos, kad ji mane suprato ir pateisino! Būtų laimė!

Tas dvi naktis ją mačiau ir su ja kalbėjau. Ar tai buvo sapnas, nežinau. Tas dvi naktis nuo trečios valandos išbuvau be miego... Tik pirmąją naktį džiaugiaus, o antrąją—liūdaus...

Ar ji supras mane? Nežinau! Ak, buvo jaunystė! Tada Birūtės gatvėj jungė mus jaunystė! Jaunystė ir pasiilgimas! O dabar... Ar kaltas, kad pačios mano akys kyla kaž-kur į aukštybę, kad siela ieško amžino grožio...

Ak! Nesenai keliavau į miestą. Vakarinės saulės spinduliai aukso ugnelėmis spindėjo languose! Buvo gražu neapsakomai! Bet aš... aš žvelgiau į saulę... Viduje pasigirdo balsas: kam garbini atspindžius, kad gali garbinti pačią saulę...

O ji kas, ar ne atspindys, ar ne sapnas?

A. Raustis

Tadas Kosciuška^{*)}

Nebepamenu kokiame Lietuvos laikraštyje teko skaityti, kad Lenkai ketinę daryti Tado Kosciuškos atvykimo Amerikon paminėjimą. Kadangi lenkai visada, bei visuomet, viską kas lietuvių, yra pratę savintis, tai manau ne pro šalį bus supažindinus gerbiamuosius skaitytojus su Tadu Kosciuška, jo gyvenimu, darbais; kas jis toks buvo, kuo jis pats save laikė, ar lietuviu, ar lenku.

* * *

Tadas Kosciuška gimė 1746 metais, vasario mėnesio 12-tą dieną. Pradžios mokslą gavo namuose, paskui, kaip ir visi to laiko bajorų vaikai, mokinosi L. Brastoje, jezuitų mokykloje; baigęs ją įstojo į kadetų-karininkų mokyklą Varšuvoje. Joje mokinosi labai gerai, buvo vienas iš gabiausių mokinių. Čia jį ištinka skaudus smūgis—gauna žinią, kad įniršę baudžiauninkai, nebepakędami pono jungo, užmušė jo tėvą; jaunas vyrukas skaudžiai atjautė daromą žmonėms skriaudą, ir davė sau žodį, ateity, kiek galėsiąs, palengvinti žmonėms vargą.

1759 m. T. Kosciuška baigia karininkų mokyklą Varšuvoje ir jį karalius, savo lėšomis, siunčia Europon mokyti inžinieriaus mokslo.

Daugel kraštų jis aplanko, bet niekur laiko dykai neleido, bet vis mokinosi ir mokinosi, kad paskiau tas visas žinias galėtų panaudoti savo tėvynės labui.

Svetur beesant ištinka jį antra baisi žinia, kad jo tėvynę, susitarę, Rūsai, Austrai ir Prūsai, be jokio pasipriešinimo, išdraskė. Ypač jam skaudu buvo tas, kad patys didikai tuo laiku, kai minėtos valstybės tarėsi, kaip geriau išdraskius Lietuvos-Lenkijos valstybę, baliavojo, medžiojo po miškus, ir nei kiek nesirūpino valstybės reikalais. Taigi, Kosciuška tik po trijų metų grįžta tėvynėn, tai buvo 1764 m.

Svetimųjų šalių tvarka į jį labai paveikė, taip kad sugrįžęs tėvynėn, svajojo apie demokratišką savo tėvynės sutvarkymą; bet kur tau, kas tave prileis prie valstybės vairo menką bajorėlį, niekuo dar nepasižymėjusį, nors būtumei ir mokytas iš mokyčiausių.

Dabar jis rūpinasi kaip išlysti eikštėn. Tuo tikslu jis kreipiasi į didiką Sosnauckį, šis jį priėmė, ir pavedė mokinti savo dukterę, Liudviką;

^{*)} Medžiaga šiam rašinėliui imta iš "Vilniaus Kalendoriaus" 1907 m., Vl. Pauliukonio "Tadas Kosciuška."

jaunieji vienas antrą pamylo, bet Liudvikos tėvas griežtai pasipriešino jų vestuvėms. Dabar Kosciuška skaudžiai apsiuvęs savo tėvyne, ir susilaukti laimingo šeimyninio gyvenimo išvažiuoja Amerikon, kur tuo laiku kyla kova tarp anglų ir vietos gyventojų amerikiečių, delei laisvės.

1778 m. Kosciuška jau Amerikoje ir stoja sukilėlių eilėna prieš anglus. Tėvynėje jis liko visų pamirštas. Bet štai, po keletos metų pradeda visoj Europoj kalbėti apie koki tai "lenką," kuris savo karžygiškais darbais labai pasižymėjęs. Tai buvo ne kas kita, kaip mūsų tėvynainis T. Kosciuška. Garsas apie jį atėjo į Lenkiją su Lietuva. Amerikiečiai, po septynių metų sunkios kovos, gavo laisvę. Kosciuška gavo generolo laipsnį, Cincinato orderį ir Amerikos piliečio teises.

Tas pavergtųjų tautų judėjimas pasiekė ir Lietuvą su Lenkija; Lietuvos ir Lenkijos apšvietesnieji bajorai bei didikai pradeda judėti ir rūpintis apie geresnį valstybės sutvarkymą. Taigi, dabar jie šaukia Kosciušką tėvynėn, ir šis 1784 m. jau savo gimtinėj. Iki 1789 metų pragyvena savo gimtajame krašte, Lietuvoje, kurią jis didžiai pamylo ir troško kuo nors patarnauti. Bet čia jį ištinka netikėtas smūgis, Lietuvos-Lenkijos karalius paskiria jį lenkų kariuomenės vadu. Kosciuška labai nusimena, ir tuo tikslu paduoda karaliui prašymą, kad jį perkeltų Lietuvon, bet viskas veltui, jo prašymas tapo atmestas. Bet dar vis nenustoja vilties pakliūti Lietuvon; tuo tikslu rašo laišką Lietuvos didikui, Niesolauskiui, geram savo pažįstamam. Kadangi šis laiškas labai charakteringas ir įdomus; kas svarbiausia, kad parodo kuo Kosciuška save laikė, lietuviu ar lenku. Štai šio laiško vertimas*)

"Šviesus Dauggaljis Ponas Geradėjas! — Maldauju visu kuo, kas gyvenime yra brangiausia, tai yra žmonele ir vaikeliai (tarp to viso Onute panaši į čigonaitę), idant teiktumeis Š. D. Ponas Geradėjas ištraukti mane iš tokios nemalonios, brangiai atsieinančios ir nieko dar neturinčios vietos. Dievas mato: žodžio neturiu į ką pratarti—ir gerai, nes su jaučiais niekadose nešnekėjau. Kas per gaskonai*! Bet nekalbėsiu daugiau apie šio krašto gyventojus; pasakysiu tiktai, kad šalis graži ir ji turėtų būti paskirta doriems uktveriams-lietuviams, o ne šitiems varguoliams ir apsilaideliams. Teikitės mane pagražinti Lie-

tuvon; nebent manęs jau išsizadate: ar jūs išrandate, kad aš nemokėsiu jums tarnauti.

Kas-gi aš esu, kad ne lietuvis, jūsų tautietis? esmi jūsų išrinktas, kam-gi privalau būti dėkingas, kad ne jums? Ką turiu ginti, kad ne jus ir pats save? Jeigu Jūs neprisi-prašysiu pranešti apie mane seime, kad galėčiau pagrižti, aš ką piktą sau pats pasidarysiu. Dievas mato: piktumas mane ima, kad būdamas iš Lietuvos, turiu tarnauti Lenkams, kuomet jūs turite net tris generolus. Kad jus pergale laikys ant sieto, tegu tąsyk Jūs susiprasite ir apie save pradėsite rūpintis.

Pagaliaus šaukiuos į Jūsų prieteliškumą, per kurį man garbę norėjai padaryti Š. D. P. Geradėjas, kad būtumėte mano išgelbėtojum, kurs visados trokšta būti tikru ir be atmainos, su tikra pagarba

Š. D. Pono Geradėjo žemiausias tarnas

T. Kosciuška, S. M.

Štai kaip skamba šio laiško vertimas? Ar tai lenkai be gali turėti kokių teisių prie Kosciuškos. Jeigu jis būtų lenku buvęs, tai nebūtų sulyginęs savo tautiečių su gyvuliais, jaučiais, bei "gaskonais," nes negeras paukštis, kuris teršia savo lizdą. Štai, laiške atvirai pasisako: "Kas-gi aš esu, kad ne lietuvis, jūsų tautietis? esmi jūsų išrinktas, kam-gi privalau būti dėkingas, kad ne jums? Po šių žodžių ar lenkai begali drįsti savintis Kosciušką, kad jis buvęs lenku, tai didžiausias akiplėšiškumas ir didžiausia gėda. Vietoj to, kad lenkai triubija pasauliui, kad Kosciuška jų tėvynainis, lietuvių priedermė parodyti tikrenybę; vietoj to, kad lenkai kelia Amerikoje Kosciuškos paminėjimą, tikrenybėje-gi, turėtų patys lietuviai-amerikiečiai tai padaryti, tinkamai jį pagerbti, išaiškinti amerikiečiams, kad ne lenkas, bet lietuvis, mūsų Kosciuška. Bet pakaks, grįžkime prie temos.

Bet-gi lietuviai bajorai pasirodė žiopliais esą, kad jie napsiskubino Kosciuškos paimti savo kariuomenei už vadą; aiškiai matosi, kad lenkai visai nesirūpino Lietuvos reikalais ir neskaitė jos už savo tėvynę.

Lietuvos kariuomenės vadu paskyrė Liudviką, Vurtembergo kunigaikštį, Katarinos II-sios, rūsų karalienės, giminaitį, kuris pasirodė esąs parsidavėlis, išgama ir išdavikas.

Tuo laiku, t.y. 1791 m., kilnesnieji Lietuvos-Lenkijos valstybės didikai sumanė kaip nors geriau sutvarkyti valstybę; tam tikslui, tais pačiais metais, gegužės 3 dieną išleidžia naują Konstituciją (mano pabr.), sulig kuria panaikinamas liberum-veto ir pertvarkytas pats karalių rinkimas. (Bus daugiau.)

*) Šio laiško vertimas Vl. Pauliukonio; išrašytas žodis žodin, netaisant nei jo rašybos.

*) Franucūzijoje Gaskoniškuoju pamariu gyvena žmonės, vadinami Gaskonais; jie labai tuščio būdo žmonės: be galo mėgsta girties. Todėl ano laiko buvo įprasta pagyrus vadinti gaskonų vardu (Vl. Pauliukonio aiškinimas).

Stanley W. Zaruskas

A Lithuanian's Sacrifice

Dedicated to the Knights of Lithuania

CHAPTER III

The Coward.

A silence fell upon his listeners, for they fully understood the purport of his speech. They knew his resolution would be carried to completion if opportunity permitted.

A few more words about Valentas and another drink of "arielka" brought the little celebration of their reunion to a close and they proceeded to the main hall. The sergeant hurried in long strides to the exit when he felt Corporal Navickas' restraining hand.

"There stands Valentas near the fireplace," he whispered.

The sergeant stopped short and with contemptuous eyes surveyed the slim youth who stood near the hearth, wringing his cold hands over the leaping flames. At the first glance, though not a critical scholar of refinement, he did him the justice to admit that he was handsome. Undeniably so the youth was worthy of that consideration, for he possessed a fair face which gave no traces of an acquaintance with a razor, and a cluster of hair, pushing its way stubbornly out of the jauntily set cap, gleamed with a luster one could envy. He had large attractive eyes which were expressive of kindness and tenderness, but they moved with unrest, casting suspicious glances here and there.

Private Pranas, staggering from the effects of his late indulgence, also regarded Valentas with a pair of swollen blinking eyes. Carrying his body with a swaying motion he ambled up to the youth and, bowing low in the affected manner of a French Cavalier, he mumbled: "Mine sweet Valentas, permit me to... hic, hic. I say... hic, d... this hiccup. I mean to say that you have been the charming subject of our recent conversation," pointing his fat finger over his back towards his companions, "and we discussed your daring exploits, and if I remember right, hic... hic I witnessed one, eh?" The drunkard winked to his companions. His flushed face was triumphant with the irony of his last remark.

"Yes, I recall," replied Valentas slightly abashed, "My thanks are yours." He spoke in such a tone that did not warrant he desired further conversation with this obtrusive and inebriated cavalryman.

Pranas, however, again leered meaningly to his comrades and continued not heeding Valentas' discouraging tone. "Then, sir, my friends and I... hic... would have the pleasure to drink with one so distinguished as you." Before Valentas could decline Pranas had already ordered four glasses of liquor. It was brought and he distributed the glasses to his companions and offered one to Valentas.

"I appreciate your kindness, but I do not drink," he said somewhat tremulously, thus betraying his inner feelings which encouraged the drunkard to emphasize his importance upon one who feared him.

Private Pranas pretended that the shock of surprise resulting from this refusal staggered him. His red watery eyes questioned Valentas. "What, you refuse to drink a cup of cheer and good fellowship with me, Joseph Pranas, a true soldier of Lithuania and honored citizen of Vilna? Young man, you are disrespectful. I am never refused. Take this glass!"

Although Pranas' voice was filled with menace, Valentas remained stubborn. Sergeant Jankauskas, who witnessed the scene with a seemingly disinterested attitude, walked forward, and taking the glass from the drunkard who showed signs of mounting passion, handed it to Valentas. "Drink!", he commanded curtly. His keen eyes riveted themselves upon the youth. Their sharpness produced the desired effect. The young soldier's obstinacy began to waver under the influence of the stare. He looked about the throng of unsympathetic spectators appealingly and seeing that aid was not available from any quarter, he took the proffered glass reluctantly and drank. He swallowed the liquor with a wry and bitter expression on his face.

The sergeant instead of drinking threw his glass violently upon the floor and cried in a thundering voice: "I do not drink with your kind! Let's go, comrades, we had enough of this rabbit's society."

Pranas, too, made a show of patriotic spirit, so he termed later, down went his glass; the ringing sound of slintering glass filled the room. The sergeant regarded Valentas with a gesture of contempt and walked out, followed closely by his friends, while Pranas, with a feeling of regret, bestowed a last glance upon the spilt "deg-

tinē" as it mingled with the sawdust on the floor.

"How extravagant these people are," exclaimed one of the Jews witnessing what had passed. "Such glass costs no little sum and deserves not to be misused. Look, one ruble lost forever by mere smashing."

"Hush! Benjamin, do not criticize them. If they hear you they might change their mind about the price," replied his friend.

Private Valentas, now the cynosure and butt of derision, remaining near the fireplace, endeavored to conceal his chagrin from prying eyes. "What an ignominious insult," he thought. He bit his quivering lip, clenched his hands and, raising his eyes upward, muttered something like a prayer.

CHAPTER IV

The Encounter

Heavy flakes of snow, jerked and pulled in the currents of an unbridal wind, were dashed to Mother Earth, covering her bosom with a blanket of spotless white. The wind moaned plaintively as it rushed unhindered through the wide expanse of barren lands. Such winter storms of this raged relentlessly with its customary fury in the North Eastern extremities of Lithuania. It seemed that the extensive plains in the vicinity of Vilna were the particular object of Nature's wrath. Not far from the city a small detachment of Lithuanian cavalry moved slowly along the road. The men and animals keenly felt the unrelenting severity of the weather. The horses' heads were bending low and their tails fluttered between their legs; the riders shielded their eyes from the hard flakes with upraised hands. The warm breath of both proceeded from their nostrils like streams of steam. Their progress was painfully slow, but still a certain determination of purpose seemed to spur them onward.

Sergeant Jankauskas, in command of this scouting party, rode foremost and strained his eyes to disclose what was before him on the road. He perceived the dim outlines of a forest in the distance and shouted to his men "į kairę." The cavalcade turned abruptly to the left directly for the forest that would serve as a temporary shelter from the raging elements.

By a whim of circumstance Valentas was transferred to Jankauskas' company since the incident at the tavern and was a member of this party. It was rumored that Bolshevik squadrons abounded in this vicinity, a matter which demanded constant alertness. Hearing these remarks, Valentas showed signs of uneasiness with

every strange sound. The mournful hum of the wind like a cry of wailing and lamentation, made him shudder.

The sergeant was a keen observer of these actions and repeatedly glanced behind to assure himself that Valentas had not taken to flight. Apprehending that such would be the case at the first indication of the enemy, he called him forward to remark: "Remember, I warn you that if you attempt to flee instead of fighting when the enemy appears, not their bullet but mine shall end you. Understand?"

As he and Valentas moved, elbow to elbow, picking their way forward through the forest, he eased his mind with rough sarcasm at Valentas' expense. He christened Valentas "White Liver." When Valentas shuddered again and stiffened in his saddle he whispered:

"White Liver, that comes from the shaking knees of a coward!"

Valentas did not answer, nor did he when they still worked their way deeper into the forest. Again Jankauskas whispered:

(To be continued)

Jonas J. Plytaitis

I

O Fatherland! like these naked branches Thou!
But winter's threats, but life-despairing now
Do greet Thee! The eagle white with Vilna flies
And hovers clear in Thy most clement skies
To show how cold, how cruel the heart may be
When greed for gold o'ercomes it totally!

II

Yea, Vilna! victim of the eagle's greed
Thy lot hath changed my once resolved creed!
No more with eyes of peace I'll freedom pray,
No more for me the condescending Lithuanian
way!

I've drunk the cup of bitter oppression cruel,
From now my life for Lietuva's gracious rule!
With Vilna I... or
Sweet sunset never more
My heart will stir! But cold
In the cold ground I'll hold
Communion with the dead!
But there my loyal head
Shall pillow find secure,
But refuge lasting sure
For my loyal breast
Now all unrest
O Vilna sweet, for Thee!

Šmėklos Ainis

17-to Gruodžio Perversmas

Kad Tėvynėje negera, jaučiama buvo ne tik gyvenant Lietuvoje, bet ir užsieniuose. Opozicijos laikraščiai (krikščionių-demokratų, tautininkų, ūkininkų sąjungos), kasdieną pranešdavo apie komunistų išgalėjimą, apie demonstracijas Kaune ir provincijoje paženklintos raudonomis vėliavomis ir Lenino-kraugerio portretais. Aukščiausio laipsnio negerumas pasiekė, kuomet 21 lapkričio, tautiškai nusistačiusioji studentija, buvo, diriguojant Vidaus Reikalų Ministeriui, socialdemokratui Poželai, policijos sumušta ir, net giedant Tautos Himną Karo Muzėjaus sodnelyje, sutrypta raitos policijos.

Komunistų padaras, pasivadinusis, kad klaidintų visuomenę, "profesinėmis sąjungomis" ir "darbininkų šiaulių būriais," pradėjo ne tik daužyti ir varyti iš susirinkimų jų auklėtojus ir globėjus—social-demokratų, bet net darė viešus šaunamųjų ginklų mankštymus. Policija, iš aukšto diriguojama, nuduodavo nieko nemačius, tuomet, kai ta pati policija, darė nuodugniausias kratas, jieškant ginklų pas tautiškai nusistačiusius.

Socialistai-liaudininkai ir social-demokratai, remiami mažumomis, kurie turėjo savo slepiamus tikslus, lenkais ir žydais, vedė, meteoro greitumu, mūsų Tėvynę į bedugnę. Užsienis viešai pradėjo prilyginti Lietuvos padėjimą su Rusijos padėjimu 1917 metais, kuomet didžiulę Rusiją valdė silpnas Kerenskis. Lietuvos Ministeris Pirmininkas Šleževičius buvo prilyginamas Kerenskiui. Ūkanuota, tamsu atrodydavo Lietuvoje, tikri Tėvynės sūnūs matė artėjančią nelaimę, matė jau kasdien artėjančią nepaprastu greitumu—raudoną komunistų terorą. Kai kurių krūtinėse pradėjo liepsnoti pasiryžimas žūt-būtinėn kovon,—verčiau padėsime galvas, bet nematysime iškovotos laisvės žuvimo.

Artinasi gruodžio 17-ta diena. Visur buvo ramu, tik komunistų padarai rengėsi skubėdamą prie planuoto po Naujų Metų perversmo. Kuomet vienas svetimtautis, pripuolamai viešintis Kaune, blaivomis akimis patėmijo rengiamą perversmą, atėjo pas silpnavalį prezidentą Grinių ir papasakojo jam apie rengiamą perversmą—Grinius tik numojo ranka. Bet mūsų kariai budėjo ir matė, kad silpnavalė valdžia rengia Lietuvai pražūtį. Staiga 17-to gruodžio naktį, visi ministrai ir prezidentas liko areštuoti, Seimas paleistas. Bet karininkai, dariusieji perversmą, nedarė jį savo naudon, arba savo ambicijos paten-

kinimui, bet vien Tėvynės labai aukojo, jei perversmas nepasisektų, savo galvas. Jau rytojaus dieną, jie pasiūlijo Pirmajam Lietuvos Prezidentui, visų gerbiamam, Smetonai, paimti Tautos Vado pareigas. Smetona sutiko. Šleževičiaus Ministerių Kabinetas atsistatydino ir jo vieton, dar Prezidentaujantis Grinius, pavedė Profesorui Voldemarui sudaryti Ministerių Kabineta, kuris is sudarė iš: 4 tautininkų, 3 krikščionių-demokratų ir vieno ūkininkų partijos.

Prezidentas Grinius, susirinkus Seimui, įteikė savo atsistatydinimo raštą ir Seimo liko išrinktas Lietuvos Prezidentu Smetona. Naujoji Vyriausybė tuojaus pradėjo valymo darbus; reikėjo Lietuva gelbėti iš komunistų pavojaus. Keturi veikliausi jų vadai, karo lauko teismo sprendimu, liko sušaudyti, apie 200 areštuoti ir patalpinti kalėjimuose ir koncentracijos lageriuose. Lietuva liko apvalyta nuo svetimo jai gaivalo, norėjusio smurto būdu, atimdama gyvybę geriausiems Lietuvos piliečiams, pagrobti iš silpnavalės valdžios, valdymo vairą, vesdama mūsų brangiąją Tėvynę komunistų-kraujagerių rojun. Dabar valdžios užduotis pagerinti būvį Lietuvoje, pakelti prekybą, pramonę, žemės ūkį, pripažinti šventą nuosavybės teisę, duoti tikriems Lietuvos sūnams laisvai kvėpuoti Lietuvos laukų ir miškų oru.

—o—

K. Gelvainis

* * *

Užziebsiu širdyje žibintą—
Tenyksta tamsumas nakties!
Pakils vėl siela nukankinta
Ir sparnus į saulę išties.

Skaisčiųjų svajonių, skaidriųjų žvaigždžių
Išsilgo, taip siela išsilgo...
Aplinkui vien raudas girdžiu
Ir juodos jau naktys prailgo...

Bet ziebsiu žibintą—dienoti pradės!..
Gana, jau gana beliūdėti!
Pranyko tamsumas kurčiosios nakties
Ir saulė vėl žada spindėti.

Gyvenimo vaisiai tik tuomet yra naudingi,
kada jie yra pilnai pribrendę, prinokę. P. B.

Jonas J. Plytaitis

Ad Multos Annos

Some few weeks ago there arrived the 65th anniversary of the birthday of a man (shall I say just "man"?) whose numerous, incessant patriotic labors have emblazoned for more than one the beauty, grandeur and greatness of his or her Fatherland. Lithuania, blessed Thou art Who canst boast of such a Genius, such an ever loyal Son! When times were dark and sorrowful for Thee and Thou thoughtst that all was forever lost there flashed a riot of hopeful colors from the high-inspired breast of Monsignor Mačiulis (Maironis)! The lightening of His pen caused a thunder which no one, then living, will ever forget! Thy troops were again mustered and waited but Thy command! All was again subject to Thy will.

But stay! what is the purpose of my present article? To produce His life in full or in part? To analyze His poems? No! Dear Knights, that would be, it seems to me, too commonplace a thing to do observing that He is now 65 years old (65 years of loyalty, whole-hearted service in Her battlefield of letters!) and that His charming life is already, more or less, known. It isn't His life in itself that has made Him famous as a poet, singer among us. No! it is, so it seems to me, the emotions, the effects He has extracted from, planted or ennobled in us through the most worthy medium of His lyrics and other poems! It is this, then, precisely that I shall undertake to write about viz., how Maironis, in His poems, has affected me. (I do not mean to consider that His life in any wise is unworthy of any attention, respect or labor we can give it. No! That, too, is a big, future work to be enthusiastically entered upon. His life, no doubt, would be very, very interesting—and his or her hand will I be the first to press who successfully accomplishes this!)

Truly (as was confessed by St. John the Baptist), Maironis was in His own time (those times of deepest gloom and sorrow of our Fatherland) "a voice (ah! but what a voice!) of one crying in the wilderness..." It was a veritable wilderness this condition of our Lithuania at that time! Lithuania needed such a voice and was doubly enriched when She received that of Maironis! He was (like John the Baptist, who ended the Old Law and began the New) the beginning of a new era! Like the precursor of Christ Maironis must have retreated to the wil-

derness of His own emotions, His own thoughts, His own musings and inspirations to prepare himself for the new awakening of "Young Lithuania!" We can fancy Him coming out into the public eye pale with the burdens of care and weighed low with the mountains of thought, making for the Niemen there to mingle with its tears His plenteous own! O sacrificing, thrice loyal heart! Loyalty has sounded most inspiring music since I have dipped my thoughts into Thy tears and have mingled my sighs with Thine! O the happy result of this blending! I saw my Fatherland as a sighing reality; I felt Her breathes as a Mother's! In the sunset of the country (Old New England!) I saw enshrined my beloved! the love of my Guide! The colors, though soft, seemed to plead that they were truly the miraculous carpet (if Tūkstantis nakčių ir viena) which would, at the slightest inclination of my will, remove me to that Land where the nightingale exists, but to perfect its own voice by rendering childlike docility to the sweet, tender, rueful "dainos" of our far-famed Lithuanian "rūtos" (Sisters). Truly, since I've read Maironis all Nature exists for a purpose deeper than is ordinarily universally appreciated. Oh! happy the man who can see in Nature a two-fold existence. If you cannot see the poetry in Nature read the poetical works of Maironis.

Ah! how sweet it is to write about Maironis! (It feels as though I do so now with a pen dipped into the bosom of paradise!) When I do this I do but recollect some of my most precious, most dear, most pleasantly spent moments of my past life! Ah, happy day in which I, for the first time, opened the "Pavasario Balsai!" It was like opening the door of a palace in some solitude! With Maironis I walked through the halls of time and fame giving attentive ear to the descriptive coloring of His imagination! Ah! if only I could briefly but completely render to you dear Knights a "strict account" of my bliss of those ever memorable moments! Alas! time is so exacting! I must soon attend to other less heavenly duties!

But before closing I must say, in order to be sincere, that I really couldn't consider my article complete unless I had fulfilled a two-fold task, 1) unless I had encased the beautiful, poetic soul of Maironis in the frame of my own emotional experience and pleasure and 2) unless I

had persuaded you so far as to consider you an actual possessor or at least a reader of the beautiful and invaluable collection of His inspiring lyrics and other poems in word form! Truly, if Maironis does for you what He has done for me, you will be a happy guest at His table of palpable emotion and wingèd inspiration! So has Maironis influenced me that of all humanity today He presents a character of supreme, unrivalled pleasure and charm! If I had but a "miraculous carpet" at my disposal in a flash I would fly to the side of Maironis. Into His flashing eyes would I look for earthly pleasure and charm! At His breast would I pant after the ambrosia of Lithuanian charm and inspiration! Yea, after such an interview only would I pause to consider the visitation of the "Wonders of the World"!

Considering the preciousness of our great Poet, the unique honor to have Him our favorite Poet, an innermost expression of our hopes and wishes to Him would be logically and naturally consequent—the which permit me to deposit in the few following versicles:

Oh, may many ears His life adorn,
Who ordered forth th' awakening morn!
Young Lithuania! if thankful Thy breast
Let it on Maironis' grateful now rest!

—o—

Attention, Students!

You have all undoubtedly heard about the American-Lithuanian Students' Society "Giedra." As a *living* member of that worthy organization I plead before you for a promise from your sympathizing hearts to aid (in your own way) in erasing the debt of \$400.00 which now emburdens our feeble association. I implore aid especially of those who at present constitute the membership of that society. I would also have you not to forget that any aid derived from alien but sympathizing sources (especially from the priests who are not closely affiliated with the society and the Knights of Lithuania), will always be most cordially appreciated.

Fellow members! sympathetic Lithuanians! Our beloved "Giedra" is undergoing a very trying crisis. The sinews of our students are being put to the manly test of "do or die!" Shall we as manly students let drop unto our unspeakable shame that worthy banner of our organization?! Are we going to shoulder the honest censure of a fallen organization?! Oh, Students let it never

be said of us that we were ever found wanting! We are *alive* and we are going to *live*! We are going to be true students and loyal upholders of our principles! Our "Giedra" must live! She will live! Students, we are going to make a colossal change in the American-Lithuanians' life here in America! We are going to educate ourselves, uphold our society and prepare the way for younger, less experienced students! But before we accomplish all this "one thing is necessary." The debt of \$400 must be paid before our organization "Giedra" can enter upon the threshold of our daily lives! How can we best annihilate this spectre of debt?!

Fellow Students! I put great trust and confidence in your ability, docility, activity and perseverance! We can't possibly assemble to communicate for immediate discussion and arbitration our heartfelt plans and desires—we live at such inconvenient distances from one another. Therefore I have taken the pains to formulate some means the achievement of which would be accessible to each *loyal* member. Fellow Students, here is my plan!

It seems to me that in the form of a book we could best achieve our gigantic plans. This book should, as far as possible, be compiled by students—members of the "Giedra." Writings in the Lithuanian language should receive the preference. An able and experienced committee should be designated by the Central Board to take charge of the labors and cares which this book would naturally entail. Insignificant as is my advice or spirit of plan I would suggest that Rev. Dr. Navickas and Rev. A. Linkus constitute the main part of this committee. They are most deserving of all merit and consequently being truly deserving they are capable of taking a leading part in the publication of this book. The book ought to be well bound, of serious content—particular emphasis being placed upon writings dealing with the organization.

Once printed, every member ought to buy the book and take an active part in its sale. We all ought to sell at least five books.

Now I have omitted many details. The committee, I think, can more ably supply what may be wanting.

Now, Fellow Students, by all that is dear to you, formulate some response! If you like the idea of a book respond and pour your entire soul into your plans! If you don't like the idea respond also. We want life, activity and plenty of serious, thought-provoking discussion! Yours for a response!

Jonas J. Plytaitis.

Pastabos ir Apžvalga

Gimimo dienos paminėjimas. Vasario (Feb.) 27 d. įvyko pagerbimo puota paminėjimui gerb. kleb. kun. H. Vaičiūno gimimo dienoje.

Gerb. kun. H. Vaičiūnas yra vienas iš darbingųjų kunigų mūsų išeivijoje. Ypatingai dideli nuopelnai jo L. Vyčių organizacijoj. Jis yra vienu iš tų, kurie 15 metų atgal pabėrė grūdus į užleistą dirvoną, grūdai pridygo. Dėka Jo ir kitų, pirmųjų L. Vyčių organizacijos darbuotojų L. Vyčių organizacijos vardas žinomas ne vien tarpe mūsų išeivijos, tarpe svetimtaučių, žino jį tėvynės Lietuvos jaunimas, žino ir kiti visi lietuviai, kurie išsiblaškę po įvairius pasaulio kraštus.

Ypatoje gerb. kun. H. Vaičiūno turime nenuilstantį darbuotoją ne vien minėtoje L. Vyčių organizacijoj, bet ir kitose organizacijose, kaip tai: Moterų Sąjunga, L.D.S., R. R. Sus-mo ir daug kitų, kuriose jis darbuojasi.

Didžiausia Jo meilė tai jaunimas. Jis tai gerai supranta, kad jaunimas, mūsų ateities viltis, ir nors slėgiamas didelės naštos begalinių reikabų: darbai parapijos, kurioje viešpatauja graži harmonija, pavyzdinga tvarka. Jis į trumpą laiką išbudavo gražią bažnyčią ir kleboniją, puikiai sutvarkyta ir tvarkiai vedama parapijos mokykla, ir galybė kitų įvairių darbų, kur pamatysim pirmose eilėse gerb. kun. H. Vaičiūną.

Be paminėtų darbų gerb. kun. Vaičiūnas vadovauja L. Vyčių vietinėj kuopoj. Jis yra jos dvasios vadas.

“Vyties” Red. linki Jam ilgiausių metų, sveikatos ir Aukščiausio palaimos Jo žygiuose, vesti mūsų jaunąją kartą doros ir išganymo keliu, kurti jų jaunose širdyse tėvynės meilės ugnį, auklėti jų tarpe susipratimą, meilę ir susiklausymą, išauginti juos pavyzdingais nariais, iš kurių turėtų naudą tauta ir bažnyčia!

L. Vyčių ekskursija į Lietuvą. Su šio mėnesio pabaiga užsibaigia L. Vyčių organizacijos naujų narių vajas. Kuopos džiaugiasi laimėjimais, nekantriai laukia galutinių davimų, kuriai kuopai teks garbės vainikas, skiriamoji L. Vyčių Centro dovana. Džiaugiasi ir visa L. Vyčių organizacija, jos Centro Valdyba, kad visas tas darbas nebuvo veltui. Sveikiname naujus narius, stojusius po mūsų vėliava, turim vilties, kad jūs būsit tais mūsų organizacijos pilioriais, kurie supratę L. Vyčių kilnius obalsius, stovėsit sargyboje jos idealų.

Vajui užsibaigus priešai stovi kitas didelis darbas, tai ekskursija ateinančią vasarą į Lietuvą. Laiko nedaug—vos trys mėnesiai, tad laikas pra-

dėti rengtis į kelionę. Gauname iš Lietuvos nuo mūsų draugų pavasarininkų jų laikraštį “Pavasaris,” kurio kiekvienam num. rašoma apie būsiantį jubilėjinį pavasarininkų kongresą. Primeinama ir mūsų rengiamoji ekskursija.

“Vyties” Red. mažai teturi žinių kiek iš kurios kuopos rengiasi vykti su ekskursija į Lietuvą. Darbas didelis ir naudingas.

Pageidaujama, kad būsiančioj ekskursijoje imtų dalyvumą Amerikoj augęs jaunimas, ypatingai sportininkai, kad jis gautų savo akimis pamatyti Lietuvą, jos gražią gamtą.

Didžiama iš čia augusio jaunimo vaizduojasi Lietuvą kaip skurdo ir ubagų žemę. Jie tame nekalti. Jie informacijas gauna dažniausia nuo savo senų tėvelių, kurie ištikrųjų vien skurdą ir tematė.

Dabar kiti laikai. Šio mėnesio 16-tą d. Lietuva šventė 9-nių metų sukaktuves savo laisvo, neprigulmingo gyvenimo. Didelė padaryta pažanga. Galime drąsiai sakyti, kad tie lietuviai, kurie apleido tėvynę 20—30 metų atgal, sugrįžę jos nebepažintų.

Kurie manote vykti į Lietuvą, garsinkitės, rašykite į “Vytį,” Red. su pasiilgimu laukia nuo jūsų žinių. Garsinimasis padrąsins abejojančius. Kuopos darykit pranešimus kiek iš kurios rengiasi vykti su minėta ekskursija. Kuri kuopa bus pirmutinė?

—o—

Jurgis Daina

SIELOS MERGELEI.

Kaip angelas laimės svajonėms žavi,
Tu vargdienį jauną kasdiena,
Ir tuomet, kaip žūsta viltis jo blaivi
Slaptai ramini tu jį vieną!..

Jis mąsto: pasauly yra dar sielų,
Nesuterštų būvio purvyne,
Kurios ant šios žemės darbais angelų,
Garbės yr' vainiką nupyne...

Jos širdį kiekiausia prie gero slaptai,
Pritraukt bežavėdamos moka,
Ir pareigas eidamos savo šventai,
Vilioja prie gero prasčioką...

Ir vargdieniui vėliai sužimba viltis:
Jis nori gyventi, tikėti...

O jo užkietėjus pavargus širdis,
Vėl trokšta karštai pamylėti!..

Jis trokšta mylėti pasaulio vargus,
Kad garbę Aukščiausiam išreiškus.

Ir meldžias slaptai jis širdy, kad dangus
Jo laimei būt žydrus ir aiškus!

Lietuva, 5 p. p.

Skt. K. Jurgėla

Skautų Problema L. Vyčiuose

Mūsų XIV Seime nutarta mėginti jaunamečių skyrių perorganizuoti į kadetų skyrių, einant skautybės sistema, taigi į skautus. Šio didelio darbo planams išdirbti ir įstatus nustatyti išrinkta specialė komisija iš kun. J. Simonaičio, st. Pr. Raudonio ir manęs. Mums teks visą darbą atlikti vienų metų būvy, ir gal būt kai-kuriose vietose mes būsim planą įvykdę, taigi turėsime praktinės patirties ir XV-me Seime šis klausimas bus galutinai išrištas.

Kiek man yra žinoma, skautų klausimas jau seniau buvo Vyčiuose keliamas. Bet nebūta skautybės specialistų, nebuvo kam nušviesti skautystės auklėjimo sistemos ir šis klausimas buvo apleistas. Kai-kurie žmonės neturi jokio supratimo apie skautystę, mano tai esant militaristų padaras, nes ir pati skautų uniforma panaši Amerikos kariuomenės uniformai. Šiomet N. Y. ir N. J. Apskritis Valdyba vėl pakėlė tą klausimą Organizacijos Seime, ir kasžin, gal jis būtų nuslopinamas, jei nebūtų atsiradę kelių su skautyste susipažinusių vyčių atstovų.

Lengva yra pasakyti "perorganizuoti skyrių." Bet gyvenime tas sunkiai ir išlėto tegali būti vykdoma. Reikalinga visus planus gerai apsvarstyti. Todėl komisija ryžosi išgvildinti klausimą plačiai spaudoje, sudominti narius ir patirti vyčių veikėjų nusistatymą iškelto reikalu. Teks išaiškinti skautystės kilmę, sistemą, rezultatus, Lietuvos skautų istoriją ir organizuotė ir kaip mums priderėtų klausimas išrišti. Aš pats esu skautas nuo 1917 m. ir skautininkas nuo 1922 m. Beviešint Lietuvoje, gelbėjau organizuoti skautų draugoves, dirbau 1-me Štabe, redagavau mėnesinį organą "Skautas" ir vėliau dirbau Jūrų Skautijoje. Taigi, praktikos ir žinių nestinga.

I. Skautystės antecedentai.

Vaikas yra auklėjamas šeimos, mokyklos, bažnyčios ir gatvės. Iki jis yra namie ar mokykloje, jis nepatenka į blogą įtekmę, bet gatvėje, laisvalaikio metu, jis susiduria su įvairiais žmonėmis, įgija blogų draugų, knygų, paveikslų, mato nedoras filmas, girdi šlykščias kalbas ir tuo būdu savo sielą suteršia, doroje sumenkėja, gi su doros menkėjimu lygiagrečiai eina ir fizinis silpnėjimas. Jaunuomenės auklėjimas dar niekad pasaulio istorijoje nebuvo pastatytas tobulai, bet vistik jis visais amžiais rūpėjo ir buvo gvildinamas ir tobulinamas laiko dvasioje. Senovės graikai stengėsi jaunuolių auklėti vispusiškai—doriniai, protiniai ir fiziniai. Graikų sporto šventės Olimpiadės, statulų rodomos tobulios žmogaus kūno formos, Spartos garsioji jaunuomenės mokykla rodo, jog graikai rūpinosi auklėjimu. Romėnai paliko mums obalsį "mens sana in corpore sano." Jiems teko grumtis su priešais, savo neskaitlingos tautos pajėgomis išlaikyti milžiniška valstybė. Jiems reikėjo protingų, sveikų ir stiprių žmonių, bet, apleidę dorinį auklėjimą, jie nusmuko. Graikai ir romėnai paliko mums svarbių studijų auklėjimo, psichologijos ir filosofijos klausimuose.

Romos valstybei žlugus, auklėjimas buvo veik užmirštas, t.y. sistemiškas auklėjimas. Vienintėliu auklėtoju buvo vienuolynų mokyklos. Vėliau, irgi Bažnyčios įtekmėje, išsivystė ritierių-vyčių organizacija. Ritierius tapti, reikėjo išsilavinimo, mokslo, doros, sveikatos, garbės jausmo, tėvynės ir artimo meilės. Buvo keli ritierių laipsniai. Kandidatai į ritierius buvo nuo mažens auklėjami patyrusių ritierių ir dvasininkų. Jų įstatai ir obalsis yra šių dienų skautų įstatai ir obalsis. Bet ritierių auklėjimas apėmė vien tikrai bajorų luomą.

XVIII ir XIX šimtmečiuose pradėta jau sistematiškai auklėjimo programos. Bet negalima pasakyti, kad jos būtų tikusios. Senesnieji vyčiai, augę Lietuvoje, atsimena kad ir rusų mokymo metodes. Lietuvos auklėjimo

ir švietimo istorijos peržvalgą skaitytojais galite pasiskaityti kad ir iš kun. J. Koncevičiaus veikalo "Education in Lithuania."

Naujoje istorijoje, anglų, amerikonių ir vokiečių tautos priverstos buvo susirūpinti savo jaunuomenės auklėjimu. Jų užsimojimais valdyti pasaulį reikalavo sukurti sveikas, galingas protu, dora ir gabumais tautas. Jų filosofai, dvasininkai, istorikai, mokytojai ir karininkai studijavo tautos būklę, jaunimo palinkimus, būdą ir stengėsi jaunuomenę paveikti kaip tautos interesai reikalauja. Ir reik pasakyti, šios tautos tikrai suprato savo vietą pasaulyje ir savo jaunuomenę. Tik vokiečiai perdėjo, iškrypo į begalinę puikybės ir galybės vėžes ir—gavo skaudžią pamoką Pasauliniam Kare. Anglijoj ir Amerikoj auklėjimas aukščiausiai yra pastatytas. Anglų mokyklos yra bene geriausios.

Bet anglai ir amerikonių laiku pastebėjo, kad mokyklų auklėjimas nėra ganėtinai, nėra vispusiškas ir tokiu jo padaryti negalima. Mokykla mokina protauti, studijuoti, bet atbukina jausmus, gyvumą, pripratina visus auklėtinius vienodai galvoti ir neganėtinai apima fizinę kultūrą. Reikalinga dar kad būtų nebiurokratinė nevaldiška įstaiga, kuri įtrauktų pačią jaunuomenę į darbą ir papildytų mokyklos auklėjimą. Pridygo kadetų korpusų, sporto klubų, vaikinų ir merginų brigadų, Jaun. Raud. Kryžius etc. Visos tos draugijos veikė savistoviai ir savotiškai. Vienos rūpinosi daugiau sportu, kitos kariniu mokslu, kitos humanitariniais darbais etc. Pridaryta daug klaidų, ypač kadetų organizacijose, ir reik pasakyti anglų garbei, jog fiasco pasiekė ne anglų kadetų korpusai, bet juos pamėgdžioję fransai, rusai ir kt. Galų gale atsirado visai nauja auklėjimo sistema, suderinanti visus tikslus savy, einanti į gyvenimą auklėti ne vieną luomą, bet mases, visą tautą. Tai skautystė, skautingas. Ši sistema taip patiko jaunajai kartai, kad stebėtina trumpu laiku susikūrė šimtai draugovių, jų skaičius nuolat didėjo ir dabar Tarptautinis Skautų Biūras skelbia turįs registruotų daugiau kaip 3 milijonus skautų. 60 kraštų priėmė skautų programą. Skautų įžodžiui prisiekia veik visose kalbose. Skautų šalys atstovauja 1,540,000,000 žmonių, arba 91% žmonijos. Teisingos pasiryžę širdys lygiai plaka po balta, geltona, raudona ir juoda oda. Tokie idealai yra galinga tarptautinė pajėga, veikianti už draugingumą ir gerus norus kitai gentkartei.

II. Skautingo atsiradimas.

Skautingo įkurėju yra anglas, Sir Robert Baden-Powell.

Tarnaudamas huzaruose Indijoje, jis suprato, jog paprastas taikos meto karių parengimas lauko tarnybai nebuvo ganėtinai praktiškas, ir todėl savo eskadrone jis pavieniai mokino kareivius žvalgavimo ir stovyklavimo meno. Vėliau jis patobulino savo metodes, kreipdamas dėmesį į karių būdo išvystymą ir tinkamumą karui, nes to labai truko jaunuoliams, išėjusiems paprastas mokyklas. Savo paskaitas ir praktikos darbus surinko ir paskelbė knygoje, "Aids to Scouting." 1899-1900 m. Pietų Afrikos karo metu, būrai apgulė britų tvirtovę Mafeking. Gynimui teko pavartoti visus vyrus. Pasiuntinių ir kt. tarnybai buvo panaudoti berniukai. Juos organizavo majoras E. Cecil ir pats B.-Powell. Pasisekimas buvo nepaprastas. Patirtis parodė, kad jei mokymas būtų atitinkamai pritaikintas, vaikai greitai pagautų mokslą, ir kad vaikai gali prisiimti atsakomybę daug didesnę, negu buvo manoma, jei tik rodoma jiems pasitikėjimo.

Jis tobulino savo tēmijimus ir praktikavo kariuomenėje. Jo kariai mokėsi patruliais, puskarininkų vedamais. Tuoj pasireiškė gera garbės supratimo ir atsakomingumo

dvasia. Grįžęs Anglijon rado, jog Miss Mason savo mokytojų seminarijoje vartojo jo "Aids to Scouting" dėstant observaciją ir auklėjimą, kaip žingsnį charakterio kūrimu. Gavęs pasiūlymą nuo žymių auklėtojų, gen. B.-Powell pamėgino savo sistemą pritaikinti vaikams. 1907 m. Brownsea saloj jis surengė mokyklą vaikams stovyklą ir išmėgino savo sistemą. Rezultatai prašoko viltis. Mokymas buvo pagrįstas tuo, kurį vartojo armijoje, pridėjus šį tą tinkamą vaikams, panaudojus principus priimtus zulusų ir kitų Afrikos tautų, principus, kurie atvaizdavo kai-kurias Epikteto mintis, Spartos, senovės britų ir airių metodes vaikų auklėjimui. Jis atsivėlgė į japonų Bušido įstatus, ir kitų auklėtojų darbus, k.a. J. Rounds, Jahn, W. Smith, Seton Thompson, Dan Beard, kurie praktiniai vykdė romėno Livijaus mintį apie kūrimą vaikų savanorių draugovių jų fiziniam auklėjimui ir patriotizmo skiepinimui.

1908 m. išleista knyga "Scouting for Boys" ir susikūrė kelios dešimtys skautų draugovių. Nors autorius numatė, kad jo sistema turinti būti papildomas patraukimas vaikams jų "Boys' Brigade" ir "Church Lad Brigade", bet neužilgo tapo būtina kurti atskira organizacija vaikams, kurie tose brigadose nepriklausė.

1910 m. judėjimas išaugo, turėjo 123,980 narių, ir gen. B.-Powell pasitraukė iš armijos tarnybos.

Kuo tikslu jis kūrė? Tikslu patenkinti vaikų palinkimą prie nuotikių, traperių, vyčių, atradėjų gyvenimo. Tuos didvyrius jis bendrai grupavo vardu "Scouts," t.y. žvalgai. Stovyklos gyvenimas, valtininkystė, pionierių-statybiniai darbai ir gamtos studijos labai vaikus žavi ir tuo pat metu tie darbai gali tarpininkauti mokyme. Jis išdirbo planus dalinai iš savo patirties ir dalinai iš bendro nujautimo, ko trūksta vidutinio mokyklos vaiko auklėjime. Trukumai būde ir bendrame inteligentiškume, amatų nemokėjime, tarnyboje artimiems, nenusimanyje pareigose valstybei, fiziniam auklėjime ir sveikatos mokslu. Todėl skautų darbai buvo pagrįsti svarbiausia kad užpildyti šiuos trukumus.

Idealai. Garbė pastatyta aukštu idealu vaikams. Skautų įstatai, kuriais judėjimas pagrįstas, imti iš riterių statuto.

Administracija. Decentralizuota kiek galima, kadangi centralizacija varžo ir nusmaugė daugelį kitų organizacijų.

Organizuotė. Draugovė tiksliai laikoma neskaitlinga, kad skautininkas asmeniškai galėtų pažinti kiekvieną savo vaikų,—tai vienintelis kelias asmens charakterio vystyme. Skilčių (patrol) sistema priimta iš Afrikos žandarmerijos ir tais pačiais sumetimais. Ženklių ir atsižymėjimų sistema įkurta, kad paskatinti prie tobulesnio darbo įvairiose šakose.

Tikslas. Auklėti gerus piliečius, karinės rikiuotės tam tikslui nebūtinai reikalinga; priešveikti moralį ir fizinį augančios kartos menkėjimą, auklėti vaikus geresniais darbo ir charakterio piliečiais.

III. Skautingo bruožai.

"Jeį nori paveikti vidutinį žmogų, reikia pradėti pirm negu jis tampa vyru. Pasisekimo proga guli darbe su vaiku, ne su vyru."—Theodore Roosevelt.

"Išgelbėdamas suaugusį, išgelbėsti vieną asmenį; išgelbėk vaiką ir taip išgelbėsi visą dauginimo lentelę."

—J. Wanamaker.

"Tautos vaikai yra kupini entuziazmo ir dvasios, ir tik reikalinga pasukti jų galvas tikru keliu, kad taptų gerais naudingais piliečiais.—Jie reikalingi rankos jiems vadovauti jų gyvenimo krizy, kada jie atsiduria kryžkelėje, kame jų ateitis šakojasi į gerą ar blogą."

—Gen. lt. B.-Powell.

Vaikui yra reikalinga:

- 1) Sveikas fizinis gyvenimas;
- 2) Vadovybė metuose, kada nuodemė (crime) ir religija rekrutuoja sau didžiausius sekėjų būrius;

3) Tiksliai nustatyta laisvalaikio pramoga, kuri pagautų vaiko domesį;

4) Žaidimai, kaip vaiko išreiškiamojo gyvenimo (expressional life) fazė;

5) Kėlimas susidomėjimo kaimo gyvenimu;

6) Gamtoje gyvenimas, kad atremti moderninio miesto gyvenimo slėgimą;

7) Protinis formavimas, švietimas, tarnyba per malones pramogas (activities);

8) "Gaujos" (gang) tendencijų kreipimas į socialiai produktyves vagas;

9) Įpročio formavimas, kurs turi būti savaime moralis ir visuomeninis;

10) Demokratinės ir socializuojančios veikmės (influences), kurios susikerta visuose gyvenimo sluogsnuose;

11) Sužadindamas mintis, bet ne betarpiškai (mediate) (dažnai aklo tako darbas) apie jo vietą gyvenime. Skautybė stengiasi pagelbėti šiuos reikalus.

Skautų Įžodis ir Įstatai išaiškina skautybės dvasią. Štai Lietuvos skautų Įžodis:

"Bragindamas savo garbę, aš pasižadu: ištikimai tarnauti Dievui ir Tėvynei; teikti pagalbą artimiems; vykdyti Skautų Įstatus."

Amerikoje: "On my honor I will do my best—to do my duty to God and my Country and to obey the Scout Law; to help other people at all times; to keep myself physically strong, mentally awake and morally straight."

Įstatai:

1. Skauto žodžiu galima pasitikėti.

2. Skautas yra ištikimas Dievui ir Tėvynei.

3. Skautas tarnauja artimiems.

4. Skautas yra artimo draugas ir kiekvieno skauto brolis.

5. Skautas yra mandagus.

6. Skautas yra gamtos ir gyvulių globėjas.

7. Skautas yra klusnus savo tėvams ir vyresnybei.

8. Skautas yra linksmas.

9. Skautas yra taupus.

10. Skautas yra skaitus savo mintyse, kalboje, darbuose ir nesinaudoja nuodais: negeria ir nerūko."

Amerikos skautų įstatų esama 12, veik tie patys.

Šūkis, motto yra "Budėk!—Be prepared!" Skautas yra mokomas "budėti" ir kasdien daryti "gerus darbelius" (good turns).

Skautija yra draugė (companionship)—gyvenimo kelias. Ji vertina darbus aukščiau už žodžius. Darbas skautystės laikomas auklėjimo pagrindu. Skautystė kuria charakterį, būdą per įprotį, ir piliečio dvasią per praktinę tarnybą. Ji vysto kooperavimą per bendradarbiavimą. Ji mokina darbu. Jos stovyklos (camps) sveikatiną, gilina ir turtina vaiko gyvenimą. "Skautystė yra procedūra dirbimo tikrų vyrų iš tikrų jaunuolių einant tikra programa"—žavinčia, įdomiančia, auginančia, kuriančia būdą darbo programa. Skautų darbuotė yra didelės vertės savy ir savo vaisiuose, k.a. įpročiai ir kūno sveikata.

"Skautybė yra ne-sektantinė, nors jos idealai yra pagrįsti ant pasižadėjimo Dievo tarnybai ir žmonių brolybei."

Ji vysto geresnius berniukus per veikmes ir idealus, kurie operuoja iš vidaus "gaujos." Spaudimas iš vidaus draugovės gelbsti išlaikyti skautą "fiziniai stiprų, protiniai budrų ir doriniai tiesų."

Štai ką Naujorko Columbia Universiteto Mokytojų Kolegijos dekanas prof. James E. Russell sako apie skautybę:

"Gamtininkas gali laiminti ją už pasisekimą pritraukti jaunuolį arčiau prie gamtos širdies; moralistas—už jos puikų dorovės kodeksą; higienistas—už jos fizinio lavinimo metodes; tėvas ir motina—už jos mokėjimą saugoti jų vaiką nuo blogo; bet auklėtojas (educator) žvilgsniu, ji turi stebėtiną galią atvertimo iš neramaus, neatsakomingo, savy-susitelkusio jaunuolio į tiesų (straightforward) patikimą naudingą jauną pilietį. Vaikui, kurs atsiduos

skautybei, yra ten daug darbo, kurs atrodo kaip žaidimas; tobulum pavyzdžių (standards of excellence), kuriuos jis gali vertinti; elgsenos nuostatai, kuriuos jis turi vykdyti; atsakomingos vietos-laipsniai, kurias jis gali užimti kaip tik pats prisiruoš—žodžiu, programa, kuri atitinka jaunuolio instinktais, ir metodė priimtina vaiko būdai.”

Skautystė nėra nauja institucija einanti į visuomenę, tatau yra metodė, įrodytas kelias, siūlomas organizacijoms jau veikiančioms visuomenėje.

Jos skautininka, vadai, yra tam, kad gelbėti organizuoti ir teikti simpatinę vadovavimą vaikų darbuotei ir interesams.

IV. Skautystės medžiaga.

Skautystė yra savanoris, bet tikslingas veikimas jaunuoliams. Skautininkas yra jų draugas, patarėjas, talkininkas, bendradarbis ir vadovas.

Darbo medžiaga sudaro:

1. Berniuko prigimtis (nature).

2. Nežinomas ar neištirtas pasaulis aplink jį su jo darbo mokslais:

miško—woodcraft	dangaus—skycraft
lauko—fieldcraft	stovyklos—camprcraft
vandens—watercraft	sveikatos—healthcraft

ir su jo didesniais gyvenimo mokslais (lifecraft)—būdo, tarnybos ir teisingo gyvenimo.

Skautystės metodė, esanti natūraliai suvesti drauge berniuką ir pasaulį (worldcrafts):

1. Sąlygose malonumo ir įdomumo vaikui, einant nuostatu, jog domesio gelbimas mokymas esąs pastovesnis ir greitesnis;

2. Sąlygose, kurios kuria būdą ir pilietybės įpročius, suziniai išvystomus per pratimus;

3. Sąlygose, kurios teikia progų pasireiškimui, dirbimui ir mokymuisi per to darbo vadovavimą;

4. Sąlygose suėjimo ir bendradarbiavimo, kas gilina demokratiškumo dvasią;

5. Kada ir kame tik galima—gamtos už miesto sąlygose, kurios kuria sveikatą.

V. Metodės.

Skautininkas yra raktas visoje skautystės programoje. Jo idealai, jo įkvėpimas, jo talka vadovaujant skautų darbuote, jo draugavimas—be šių dalykų negali būti skautystės.

Bet skautininkas turi omeny, jog skautystė turi būti dirbama berniukų. Tikras skautininko darbas yra patikrinti savaime-veikimą (self-activity) jo draugovėje.

Jo užduotis yra patikrinti šį bendrą skautinio veikimo principą: Juo galima mažiau žiūrėtojų—Juo galima daugiau dalyvių.

Amatų mokymui jis mobilizuoja specialistus.

Skautininkas planuoja, primena, padrašina ir gelbsti. Joks kitas darbas neduoda tiek didelių dividendų su tokiau mažu žmogaus investyto laiko nuošimčiu. Išdavos amžinos.

Skautininkas turi būti tikras vyras, tikis į jaunuomenę ir skautybę. Jis turi suteikti savo draugavimą kaip savo "truputį" augančiai kartai. Jis turi būti augęs žmogus pats, turēt pasisekimo kurioj nors gyvenimo šakoj. Vadovo gabumai, puikus garbės ir aukštų idealų supratimas drauge su draugiško sugyvenimo savybėmis—tai būtini skautininko privalumai.

Ant skautininko užkrauta atsakomybė už skautijos dvasią. Jo dvasia sukurs arba sunaikins draugovę. Ši skautijos dvasia yra užkrečiamoji. Skautininkas užkrečia skautą, ir tada berniukai įgauna ją nuo viens kito.

Vaikai yra akyklūs, griežti tėmytojai. Jie instinktyviai regi požemių slapybes. Jie viską po kurio laiko susėka. Bet jei skautai regi tikrus skautų idealus savo vade, jei jie pamato nuoširdumą jo žodžiuose ir darbuose, jei jie pripažįsta jį tikru skautų vadu,—jo veikmė geranį juos bus begalinė, beribė.

Suaugusio pilietybės ir būdo tikslai yra skirtingi nuo vaiko tikslų—pramogų ir įdomumo.

Suaugęs galės savo tikslus įskiepyti vaikams tiktai per jų įdomavimąsi. Jo "traukinys" turi riedėti vaiko interesų "bėgiais," stumiamas vaiko entuziazmo. Charakteris ir piliečio dvasia gali būti produktai to, ką vaikas dirba ir galvoja, vadovaujamas ir bendraudamas. Kad įdiegti kokį idealą ar mintį "į" vaiką, reik patraukti jo domesį. Vaikas tur galvoti apie tai ir vykdyti, ne vien tiktai girdėti.

Skautybės programa auklėja vaiką per draugavimą darbuoteje, kuri įdomauja ir patinka jam.

VI. Drausmė.

Darbe reikalingas drausmėtumas. Drausmės esama dvejosos.

I. Drausmė kaipo prievarta. Tokios drausmės reikalas išėina iš:

1. Interesų antagonizmo, nuomonės skirtumo;

2. Vieno statymosi vyresniu už kitą.

Skautija ne vien siekia išvengti priverstinios drausmės krizio, bet tikrai siūlo patikrintą būdą jo išvengti. Senoji, dabar beveik atgyvenusi mintis apie vaiko drausmę virto į įgimtą konfliktą tarp vaikų ir suaugusių veik visuose reikaluose ir labai siekė pavergti vaiką į paklusnumą suaugusio idėjai.

Atsargi drausmės reikalingumo analizė suranda šiuos veiksnius:

1. Neužpildytas laisvalaikis;

2. Netikęs ar neganėtinas suaugusio vadovavimas; arba

3. Stoka susidomėjimo dalykuose, kurie paskirti užpildyti šį liuoslaikį;

4. Noras pakeisti laisvalaikį ar žaidimą darbu.

Šiuos elementus prašalinius, plus dar asmeninį nesusipratimą, prasišalintų daugumas motyvų del priverstinios drausmės reikalo.

Skautybė siūlo programą—

1. Užpildyti vaiko laisvalaikį;

2. Puikioje vadovybėje;

3. Su dalykais, kurių vaikas trokšta; ir

4. Parūpina motyvus ir ūpą, kurs vaiką traukia į darbą ir pareigas.

II. Skautinė drausmė, betgi, kaipo įpratimas, yra fundamentaliai skautinė tvirto būdo kūrimo metodė,—ne žodžiais, bet darbais, kurie virsta įpročiu.

Ši metodė atstovauja sveikiausią psichologiją ir gerą sensą—ji veikia. Skautų specialybių ir laipsnių atsiekimo statistikos rodo stebėtiną priemonę įpratinti skautą į tikslas tikras pastangas dirbti. Skautininkas, kurs prima slidų kelią, "maždaug" padirbtą darbą skautų laipsnių ir specialybių kvotimuose, tuo pat tampa kaltas pratinime skauto prie pusiaukelės, "lengvų" reikalavimų, kurie gyvenime reiškia nelaimę. Dideli reikalavimai, griežtai vykdomi, nors įgyvendinti savitarpės talkos dvasioje, tikrai išgelbsti vaiką nuo vėlesnio nusivylimo.

Skautinė drausmė (visose jos prasmėse) yra vienintelė efektyvė, tikroji, kadangi ji veikia ne iš viršaus, bet iš vidaus. Pati "gauja," pati draugovė įvykdo visus reikalavimus, programas, siekia aukštesnių laipsnių.

Štai keli skautų drausmės bruožai, kuriais skautininkas remiasi:

Švelnumas ir apsvarstymas vertingesnis už šiurkštumą.

Pasitikėjimas vertingesnis už įtarinėjimą.

Sugestija-patarimas vertingesnis už varymą, išakymą.

Atsakomumas ir veiklumas visuomet turi gyvuoti draugovėje.

Iniciatyva nors sunkiau suvaldoma, ima daugiau laiko įskiepyti, bet yra vaisingesnė negu formalė subordinacija, paklusnumas su jos tariamuoju paviršutiniu greitumu ir patogumu.

(Bus daugiau)

Kas Jaunimo Veikiama

PRANEŠIMAS LIET. VYČIŲ N. Y. IR N. J. APSKR. KUOPOMS.

Liet. Vyčių N. Y. ir N. J. Apskritis piknikas įvyks subatoje, birželio (June) 11 d. 1927 m., naujame pusės milijono dolerių pasilinksminimo darže, KLAŠČIAUS CLINTON PARK & CASINO, Maspeth, N. Y.

Visos kuopos malonėsite įsitęmyti tą dieną ir nieko nerengti, nes Apskričiai būtų nuostolių.

KOMITETAS.

BRADDOCK, PA.

Nors nelabai girdėt kas veikiama Braddocke, vienok daug nuveikė. Nepersenai buvo mūsų pirmas koncertas, kuris puikiai pavyko. Nors pirmą kartą mūs jaunimas viešai pasirodė, bet gerai pasisekė. Tai buvo su pagalba gerb. klebono, ir mūsų pirm. P. Vaškiūtės ir vargoninkės O. Pikutčiukės. Jie labai stengėsi, kad koncertas kogeriausia pavyktų.

Buvo taipgi surengti keli baliai, kurie davė progos gražiai pasilinksinti. Dažnai laikomi vaidinimai "Social Gatherings," kurie duoda progos geriau susipažinti su savo nariais.

Vestuvės. Du nariai V. Liutkus su Elzbieta Stoniūte iš mūsų kuopos apsiavedė. Šliūbas buvo vasario 9 d., 1927 m., Švento Izidoriaus bažnyčioj. Visi nariai ir narės velina kogeriausio pasisekimo jų gyvenime. Nupirko jiems gražų "setą" sidabrinų dalykų. Vytė.

MASPETH, N. Y.

Balius Gerai Pavyko.

Liet. Vyčių 110 kp. baseball tymas turėjo surengęs balių, vasario 5 d., National salėje, Maspeth, N. Y., kuris visais atžvilgiais nusisekė.

Be to, taipgi buvo laimėjimas \$7.50 auksu, dvi dovanos. Pirmą laimėjo Kaziukas Girnius, antrą—Margarieta Laukaitė.

Balius gerai pavyko. Šeštadieny vasario 19 d., Feldman's salėje, įvyko Liet. Vyčių 110 kuopos balius. Nors oras buvo labai nepatogus, bet vis jaunimo prisirinko apie 300. Beto, turime neužmiršti, kad net iš Harrison, N. J., atvažiavo apie 20 Vyčių.

Narys.

CICERO, ILL.

Last Friday, February 18th, K of L Council 14 had one of the nicest meetings this year. There were some new members and they, like the old members, discussed over matters and activities of the Council with real spirit like a "Vytis."

There was a sign of great improvement and membership growth in the future. A committee was picked out for the athletic circle. We are anxious to hear their report next meeting, 'cause they have some wonderful ideas, and we are sure they will do some action by then.

Our dramatic circle is going on fine. We are expecting to have a play in March.

Well, we don't get along without dancing so we will have a nice Spring dance the 14th of May.

After the meeting we enjoyed ourselves with a few games and then departed to our dreamlands.

Corres. Val.

SOUTH CHICAGO, ILL.

The 114th Council of the K of L's of So. Chicago, just organized a few weeks ago, held their first social gathering at St. Joseph's parish hall, February 27, 1927. It was a basket social and dance combined. The basket social was something entirely new to the people of So. Chicago. The girls prepared tempting foods and concealed them in baskets or boxes, each containing the young lady's name who packed the lunch. The baskets

were wrapped so that there was no possibility of learning who owned them until they were auctioned off to the highest bidder. The fellow who purchased the basket lunched with the girl who prepared it. After the lunch was completed they resumed dancing. The music was furnished by a very good orchestra. The novel idea and its results delighted everyone present. It was indeed one of the finest affairs that the parish ever witnessed in So. Chicago. The parish hall was filled to capacity, everyone present had an enjoyable evening; time passed like a flash, and it was with regret that we had to leave this scene of amusement as the small hours of the morning approached.

The Dance Committee were as follows: manager, Frank Paulik; checking, Marie Kozakievicz; tickets, Natalie Menkas; refreshments, Kibelkis; auctioneer, Joe Church; marshal, Peter Wistart. H. K. Lietuwaitė.

CICERO, ILL.

Iš 14-tos kuopos darbuotės.

Laike L. Vyčių narių vajuos prie mūsų 14-tos kp. prisirašė šie nauji nariai: J. J. Valaitis, Ver. Siminskaitė, Petras Milas, Juozas Zaura, Stepanija Valickas, Edvardas Skadauskas, Feliksas Vaišnoras, Aldona E. Trainiūtė. Viršminėti nariai pasizadėjo per būsiantį susirinkimą dar po 9 naujus; jei savo pasizadėjimą išpildys, tai padarys gėdą seniems nariams, kurie dar iki šiol neįsijudino kaip reikia į darbą. Subruskime!

"Ponas Dauganoris." Kovo 27 d. rengiama perstatymas "Ponas Dauganoris," be to bus dar ir daugiau pamarginimų. Girdėjau, kad programos bus toks, kokio niekuomet Cicero nėra buvę. Tad nepamirškite kovo (March) 27 d. Tas viskas įvyks 8-tą val. vakare, naujoje parapijos svetainėje.

Sporto sekcija. Nutarta sutverti sporto sekciją. Tam darbai išrinkta komisija iš šešių ypatų: 3 vaikinai ir 3 mergaitės. Numatoma daug gyvumo.

Rengia šokius. Vietinė L. Vyčių 14-ta kp. rengia šokius, kurie įvyks gegužio 14-tą dieną. Kiek teko nugarsti, rengėjai deda daug pastangų, kad rengiami šokiai pavyktų kogeriausia. Pagyvensim, pamatysim.

Koresp.

WATERBURY, CONN.

"Valentine" vakarėlis.

Vasario 14-tą d. L. Vyčių 7-tos kuopos nariai turėjo puikų pasilinksminimo vakarėlį. Naujai valdybai užėmus vietą, yra pradėti, vieną syk į savaitę, nariams "šurum burum." Pirmminėtas vakarėlis buvo vienas iš tų.

Parduota buvo "Valentine" atvirutės, kurios siūsta draugams, draugėms per "pačtą", vesta gerb. A. Aleksio. Puiki proga buvo "bashful" vaikinams išreikšti savo draugiškumą panelėms. Matyt, kad ir naudojosi, nes apie 400 buvo parduota.

P-lė E. Stadalnikaitė gavo gražią dovaną už gavimą daugiausia atviručių.

Valdyba padėkoja B. Digriui už korteles, darbininkams, gerb. kun. Valantiejui už svetainę, merginoms už skanius užkandžius, ir vaikinams už gėrimus.

"Apkalbos ir Meilė." Vasario 20-tą d. Liet. Vyčių chorė dramos skyrius po vadovystę muz. A. Aleksio išpildė 2-jų aktų veikalą "Apkalbos ir Meilė," su dainomis.

Veikalas tipišką Lietuvos ūkininko gyvenimo. Vaidylos gerai vaidino. Publika labai užjautė. Daug kartų buvo reikalas sustot lošėjams kalbėt, per delnų plojimą.

Petras Lazauskas lošė ūkininko rolę gerai, nors nebuvo progos daug savo gabumo parodyt, vienok iš mažos rolės, publiką prijuokino, ypač šokis su savo šeiminiuke. Stefanija Sapranas—"Ona Palauskienė," ūkininko patė. P-ios Sapranienės tai pirmutinis pasirodymas Vyčių

choro scenos tarpe. Ji turi malonų kontralto balsą, ir savo dainomis "Kur tas šaltinėlis" ir "Pasiskinsiu rožę" tikrai publiką žavėjo.

Antanas Dulskis, "Jono" rolėje buvo geras; tik gaila, kad dainas nedrąsiai dainavo.

Adelė Žiburis, "Rožė"—kaip visada, gerai atliko savo rolę. Ypatingai puikiai jos gražus soprano balsas skambėjo.

Mikas Verbickas—"Raulas", ir Vera Mažaka—"Paulina."

Išėmus vieną syk, kur nevietoj juokus krėtė, geriausia lošė ir daugiausia publiką prijuokino Ona Juodsnukis—"Barbora"—geresnio kaimo laikraščio negalėjo būt.

Stasė Morkus, "Magdės" rolę gerai vaidino.

Sekantis jaunimas dainavo ir žaidė: Olga Gečionis, Juozas Mažaika, Stasė Palauskas, Petras Mažaika, Juozas ir Juozafina Šervilas, Elė Stadalninkaitė, Kazys Sakalauskas, Marcelė Andriks, Bronė Petraitis; Jurgis Jesinskas, Juozafina Pakauskas, Antanas Zubris, Kazys Stirbaitis, Viktoras Vyturis. "Veversėlis."

ELIZABETH, N. J. Nauja bažnyčia.

Iki šiol dar niekas nepamiršo mūsų spaudoje apie didelį darbą šioje kolonijoje, t. y. bažnyčios atnaujinimą viduje. Seniau buvusi pilka tamsi bažnyčia darė niūrams išpūdzio. Tinko gabalai krisdami iš lubų baidė žmones.

Bet darbštus klebonas, kurs per kelis metus sugebėjo parapiją pastatyti ant tvirtų pamatų, atmokėjo daugelį skolų, nepamiršo ir dailės. Rengė bazarus, piknikus, balius ir sudarė fondą, iš kurio bažnyčią pataisė viduje. Dabar jos nebepažinsi! Sienos ir lubos papuoštos dailiais paveikslais, altorius purpuru blizga. Graži kombinacija aukso, žydrios, raudonos ir geltonos spalvų. Be to, kabo dvi eilės senoviško tipo "liktarnų," kas sudaro rimtą, jaukų, mistišką ir gražų išpūdį. Altoriuje—Aušros Vartų Mergelės paveikslas.

Tai nuopelnas kleb. kun. Simonaičio. Tas kainavo \$9,000.00.

Vyčiai. Klebono raginami, Vyčiai su choristais ir Šv. Juoz. org. darbininkais buvęs rūšį po klebonija perdirbo į dailę puikią salę. Yra scena, poka kambarių. Dažnai rodoma judamieji paveikslai, laikomi mitingai, rengiamos pramogos, daroma repeticijos, etc.

Parapijos jaunuomenė turi kur rinktis, tartis, veikti, išnaudoti savo energiją. Virš salės yra mažesnis kambarys, kame telpa skaitykla, laikomi mažesni mitingai, svečių kambarys pramogų metu.

Vyčiai buvo žymiai nusilpę. Iš šimto narių beliko 50-60, ir tų tik maža dalis susirinkimus telankė. Delko? "Nuobodžios sueigos"... Sportininkai, kurie laimėjo Vyčių N. J. Basketbolo Lygos čempionatą, visai nesilanko sueigose. Sakoma dar, jog tiek pirmąkart, tiek dabartinis pirmininkas yra peršurkštūs. Visas būrys moksleivių ir studentų irgi išėjo iš kuopos, nesutikdami su vadų taktika ir siaurumu visuomeninio gyvenimo klausimais. Vistiek, kuopa vėl pradeda išsijudinti, dirbti. Sausio 21 d. turėjo puikiai nusisekusį balių. Vasario 6 d. įvyko pirmos basketbolo oficialės lošos. Po to įvyks eilė lošų kituose miestuose. Vasario 26 d. rungsis su Waterburiečiais.

Jubiliejinis L. V. Seimas. L. Vyčių XV Seimas įvyks Elizabeth, berods, birželio 7, 8 ir 9 dd. Prie to Seimo rengiamasi labai keistai. Yra visa eilė Vyčių veikėjų, kurie į paklausimus atsako "aš pafiksysis." Na, ir "fiksina." Iki šiol oficialės tam reikalui komisijos nėra. Pirmininkas, lankydamas N. Anglijoj, sakėsi, jog visa našta guli ant jo pečių. Sporto Vedėjas vėl tvirtina, jog "jis yra komisija," turi eibę gražių planų. Dvasios vadas vėl dideliu entuziazmu atsiliepia apie savo kuopą ir ramina, esą viskas gerai, dirbama, ekskursija rengiama... "Na šipkie vsio spokoino..." Vėl kiti vadai tvirtina, kad reikalinga specialė komisija.

Waterburiečiai rengėsi išanksto, už metų anksčiau, nelaukė paskutinės valandos. Išties, manant statyti veikala, ar beliko laiko? Koncertą šiaip taip galima surengti. Vieni vietiniai neapsidirbs, nėra juose "grinorių." Tektų pasikviesti apskritį talkon, nes ir apskričiai rūpi, kad Seimas jo ribose nusisektų. Bet ar leis tuščios ambicijos? Pamatysim. Reikia viešumos, slaptai negalima rengtis, dargi turint tiek "fiksiytojų." Rengiant siurpryzus, patys rengėjai gali susilaukti siurpryzų.

Choras. Dar metai atgal buvęs kultūrinio gyvenimo židinys. Rengta vaidinimai, koncertai, dainuota per radio; pramogos, baliai. Dabar-gi sumenkėjęs narių skaičiumi, netekęs daugumos vyrų (visų moksleivių).

Rengta milžiniškas "minstrel show." Dirbta, repeticijos kelis syk savaitėj daryta, nusamdyta specialis mokytojas ir, galų gale atidėta.

Reik tikėtis, jog chorvedys, aukštąjį mokslą išėjęs asmuo ir žymus vyčių ir kitų organizacijų veikėjas, pasi-stengs vietos lietuvių kolonijos istoriją papuošti dideliais ir garbingais darbais lietuvių tautai. Bažnyčiai jis jau daug nuveikė ir veikia.

Visuomenė apmirus. Draugijų daugybė. Dauguma jų turi katalikiškas konstitucijas ir šventųjų vardais, bet vadovaujamos abejotinių katalikų, konstitucijos prievolės mažai paisomos. Veikiama siaurai, vien savo tarpe. Bendro sąryšio nėra. Visi lietuvių gyvenimo Amerikoje ar Lietuvoje įvykiai vien karčiamose aptariami. O tų karčiamų po kelias kožname bloke. 16-ta vasario, spalį 9-ta, sausio 15-ta, kovo 4-ta—neminima. Ir kas gi minės?

Raudoni Maskvos barzdos garbintojai nesnaudžia, iš kailio neriasi beprotustuodami, kam Lietuvoje žmogžudžius konspiratorius malšina. Jie mėgino sušaukti "draugysčių kanfaranciją pratestat prieš krūvinus fašystus Lietuvoje ir Amerike," bet iš draugijų juos gražiai išprašė laukan. Jie jau dusek rengė prakalbas, prastai vykusias. Bet jie grąšina boikotuoti lietuvius biznierių, etc. Na kagi, temėgina, susilauks deportacijos, nes jau keli vietiniai "fašystai" tariasi apie raštą sekret. Kellogui, reikalaujant tavoriščių nuramdymo.

Reikalinga kurti Federacijos skyrių, kad atremti raudonųjų melus ir veikimą. Kas imsis darbo? Kaip su moksleivių šelpimo vaju?

Naujos idėjos. Veikia studentų klūbas "Neo-Lithuania." Sausio 8 d. surengė Maž. Lietuvos Sukilimo paminėjimą, rūpinasi sukurti liet. knygų skyrių viešajam knygyne, žada surengti eilę mokslisčių paskaitų lietuviams. Tik sunku jiems, jauni, kas rems piniginiai. Dabar jie turi apie 200 dol. izde ir žada rengti paskaitas kad ir su nuostoliais. Liet. Laisvės Svetainės B-vė suteikia svetainę papiginta kaina.

Sausio 29 d. įvyko apylinkės studentų suvažiavimas. Sukurta nauja organizacija, Amerikos Lietuvių Studentų Draugovė, su labai silpnu Centru ir savistovėm kuopom. Centras tik palaikys ryšį tarp atskirų kuopų. Religiniai ir politiniai klausimai draudžiama kelti, stengiamasi sujungti visus lietuvius studentus-tautininkus. Komunistinių pažiūrų nepriimami į organizaciją.

Žmonės miršta. Labai daug žmonių serga ir miršta. Oras nesveikas, drėgnas. Daugelis serga šalčiu ir gerklės ligomis. Darbai eina vidutiniai, bet Elizabeth labai prastai darbas apmokamas, ypač Singerio siuvamų mašinų fabrike.

Tai tiek ši sykj.

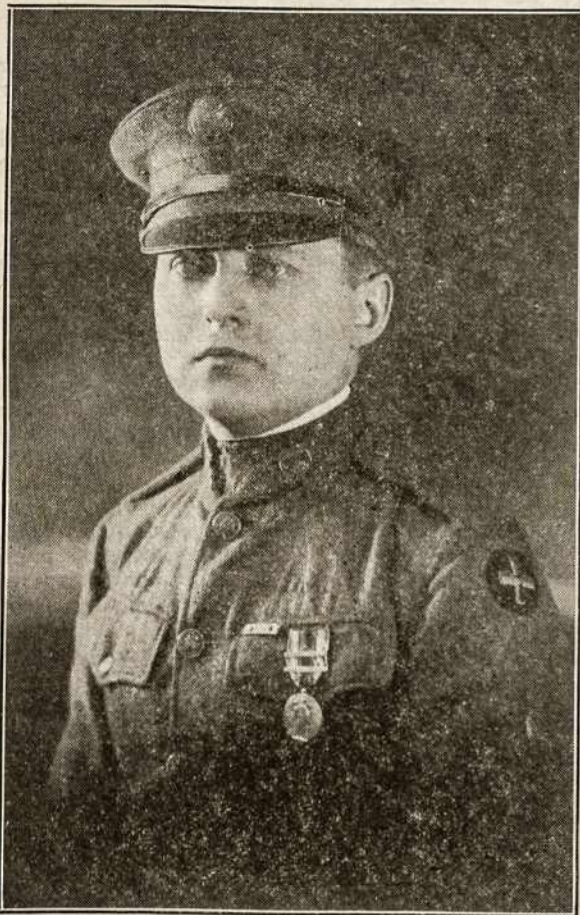
K.

SPRINGFIELD, ILL.
The K of L 48th Branch.

Wednesday, February 9th, at the Church Hall was held the annual Valentine Party.

Programmes were distributed as you came in on which the dances and other features of the evening were noted. The one unique feature which appealed greatly to the crowd, was a Cupid's Choice Dance (blind date), each person meeting their partner at a street designated on the slips of paper which they had to buy. These

PRANAS ČIŽAUSKAS

Liet. Vyčių 16-tos kuopos pirmininkas, A. L. R. K. Federacijos 26-to Skyriaus vice-pirmininkas, rimtas Chicagos lietuvių katalikų tarpe darbuotojas.

streets were named, of course, in keeping with St. Valentine, and bore the names of: "Cozy Corner," "Sweetheart Lane," "Courting Court," etc. It was noted that during this dance the majority of the crowd were dancing, and everyone seemed to enjoy it wholeheartedly.

Prizes were given for the person receiving the most Valentines. Miss Minnie Lapinsky was the recipient of the first prize, which was a huge "Heart" containing chocolates.

The Committee for the evening were the Misses Minnie Lapinsky, Mary Marchulonis, Anna Marchulonis, assisted by Julia Gedman and Bertha Yacubaskas.

The evening was voted a big success and the profits of the evening were gratifying. **B. Y.**

SPRINGFIELD, ILL.

The K of L 48th Branch.

A novel evening in the form of a "Cabaret Dance" was held Wednesday, January 26th, at the Church Hall.

Individual tables for four were placed at odd intervals thru-out the hall, and the usual decorations for a "Cabaret," such as menus, candles, etc., were used.

Typical Cabaret Entertainers were enacted by Miss Minnie Lapinsky as "Kiki," Miss Jessie Adamites as "Senorita," Mrs. Katherine Cooper, as "Mary Lou" and Miss Estelle Brazaitis as "Breezy." Each performer was in costume which added color to the entertaining. At each table the guests found a booklet containing popular

songs, from which they were enabled to join in on all the choruses.

Dancing was enjoyed by all the guests after each number and the evening from beginning to end, was full of life and gaiety and everyone departed for home, feeling content with the world.

The orchestra, consisting of Miss Sophia Sitkas, pianist, Mr. Stanley Grigis, saxophone and Mr. August Wisnoskas, violin, are deserving of a great deal of credit for the evening's success, and the Club takes this means of expressing their appreciation.

The Committee in charge were: Jessie Adamites, Bertha Yacubaskas, Julia Gedman and August Wisnoskas. **B. and J.**

NEW HAVEN, CONN.

Koncertas. Vasario 13 d. Vyčių 50-tos kuopos choras surengė koncertą, po vadovystė vargon. V. J. Burdulio. Koncertas pavyko labai gerai, nes choras buvo išlavintas. Tik gaila, kad publikos mažai pribuvo. Bet gal nevisi žinojo apie jį.

Programą išpildyti padėjo Waterbury Vyčių 7-tos kp. dainininkai-kės po vadovystė muz. A. Aleksio.

Koncertas pradėtas Vyčių himnu ir paskui choras sudainavo sekančias dainas: Plaukia sau laivelis, Barkarolė, Graži naktis, Lietuviai, Oi čiūcei liulei, Dzimdzi Drimdzi, ir Aš turėjau vištą. Dainos visos išpildytos gražiai, ir jausmingai už ką publika nesigailėjo aplošimėntų.

Toliaus sekė solo ir duetai. P-lė E. Šimolionūtė "Meilė" ir "Kur tas šaltinėlis," gražiai sudainavo.

Paskui svečiai iš Waterbury palinksmo klausytojus. P-lė J. Baranauskaitė sudainavo "Stasys," ji savo gražiu skambančiu balseliu kaip lakštutė gražioje pavasario dienoj čiulbėjo, jai publika teikė katučių gausiai. Dueta—Lietuva jausmingai sudainavo p-lės A. Liutkiūtė ir A. Žiburiūtė. Solo, "Aš pamačiau žydėlį" ir "Kaip aš buvau jaunas," dainavo J. Mažeika; šis dainininkas publikai suteikė gardaus juoko, ir kasgi nesjuoktų iš J. Mažeikos gabumų. Dueta—"Bernuzėli, Vienturi," išpildė J. Baranauskaitė ir J. Mažeika; pastaroji daina tiek sukėlė juoko publikoj, kad net kiti girdėjau držus turėjo susiveržti.

Programas užbaigtas Lietuvos himnu.

Labai linksma, kad tarpe vyčių kuopų yra kooperavimas, viena kitai pagelbsti įvairiuose reikaluose. Tas jungia mus į didesnį ir artimesnį darbą, ir pažintį; Waterburiečiai Valio! ir ačiū jums už pageblą!

Klubas. Jau antras mėnesis kaip vyčiai įsigijo klubą, kuriame randasi 7 kambariai ir svetainė šokiams. Jau šioje svetainėje laikyti šokiai su pasekmėmis, ir jau svetainė išrendavota del vestuvių ir draugijų šokių. Klubo prižiūrėtoju arba "manager" išrinktas Pranas Kručkas. Tikimės, kad klubas turės geras pasekmes, nes Pranas yra gabus, ir darbštus vaikas.

Balloon Dance. Kovo 1 d. arba užgavėnių vakarą kuopa surengė šokių klubo svetainėje. Šokiai buvo labai gerai surengti, publikos prisirinko pilnutė svetainė, ir visi šoko linksmai. Labai paranku yra, kad muzikantai grojo ir lietuviškus šokius, tas duoda progą senesniems žmonėms pasilinksinti. Bet mūsų ir jaunimas myli lietuviškai šokti.

Laikė šokių buvo ir programos, kurį išpildė Jurgis Dagilis ir Jurgis Gramblis iš Ansonia. Tie jauni drūtuoliai, arba akrobatai parodė savo gabumus, iš kurių publika stebėjosi. Linksma matyti, kad tarpe lietuvių atsiranda tokių drūtuolių; pageidaujama, kad dažniau mūsų kolonijoj pasirodytų jauni drūtuoliai.

Lenktyniauja. Mūsų kuopos narių skaičius yra 63: mergaičių—31, vaikinių—32, taigi dabar mergaitės nutarė nepasiduoti, bet ateinantį susirinkimą atsivesti po vieną naują narę. Vaikinai irgi nutarė griežtai laikytis; žiūrėsim kas "subytys." **Pumpurėlis.**

BRIGHTON PARK CHAPTER 36.

Say! Prof. Simutis how does it feel to be good looking, and having all the girls falling head over heels in love with you? You must be Rudolph Vaselino the second in Brighton Park. Boys, wouldn't you like to be in his boots?

* * *

It is getting to look suspicious Nettie Randis, keeping away from the crowd and sitting at home evenings with your feet in the stove and embroidering.

Who's the lucky man; let us in on the secret. Sh-sh—time will tell.

* * *

Say, Šrups, I think you are getting too personal with Miss Ivins. What are you trying to do, beat somebody's time?

Ej, Šrups—your lady friend has an eye on you. Beware!

* * *

Wherever you go or roam, you'll never find Anastasia and Marie Stankus at home.

* * *

No wonder Al Stirbis is all smiles whenever you see him, and showing his dimpled cheeks.

Where do you get them Al, blowing that attractive saxophone of yours?

Each smile of yours gives you one more Telephone No. Keep it up, Al, you're doing fine. Don't you think the Telephone Directory will be too heavy to carry.

* * *

What do you say girls, haven't we got the cutest, the sweetest, loveliest, and handsomest and the most romantic fellas in our orchestra. Hurrah for Paul Simutis! Rah! rah! rah! for our side. Giggers.

Zinelės

Liet. Vyčių Apskričio-šokiai, atsibuvusieji vasario 19, 1927, Auburn Park Masonic Temple, pavyko visais žvilgsniais: jaunimo buvo suvažiavę iš visų Chicagos dalių, tiesiog salė šokėjais, kurie taip gražiai linksminosi, mirgėti mirgėjo.

Tai rezultatas medžiaginis ir moralinis pasidarbavimu V. Stancik'o, prigelbstint A. Budriui su D. Gustaitė ir kitiems.

Daugiau mums tokių pasilinksminimų.

* * *

Vyčių 13 kp. balandžio (April) 23 d., School Hall svetainėj rengia didžiausius šokius—net dvi orkestruos griež; pakaitom prašoma kitų kuopų toje dienoje nerengti jokių pramogų.

* * *

Vyčių Chicagos Apskritys išrinko atstovus į Kat. vakarinių valstijų seimą V. Stanciką, D. Gustaitę ir A. Mureiką.

* * *

Yra sakoma, kada garnys parlekia, tai jau pavasaris, bet dažnai pasitaiko ir visai priešingai. Atsitinka, kad nuo speigo tvoros braška, na ir skrenda garnys. Netikit? Prirodysiu faktais. Sausio mėn. š.m. vienas garnys praskrido pro Bridgeportą ir kad patikrinti ženklą savo buvimo pp. Konradam paliko dovanų jauną, gražią dukterį. Ponai Konradai gerai žinomi Chicagoj. P. Konradas užlaiko studiją (photografas), p-ia Konradienė-Jakavičiūtė žinoma kaip dainininkė-aktorė, nekuri laiką prigulėjo prie p. Vaičkaus grupės, vėliau prie rusų artistų grupės.

Džiaugiasi pp. Konradai garnio dovana, susilaukę vieno nario, kuris padidino jų gražią šeimynėlę.

Varduvės. Kovo 26 d. š.m. buvo surengta varduvių "surprise party" plačiai žinomi ir gerbiamai ponei Navickienei, Zosės Navickaitės "Vyčio" stiprios bendradarbės, motinai. Panašios "parties" ne naujiena, bet svarba tame, kad minėta moteris yra labai nuoširdi ir begalo mylima tų, kurie ją pažįsta! Dovanoms nupirkta setas už \$300. Svečių buvo apie 60 ypatų. Komplimentarių prakalbėlių tai it vandens. Doma Gustaitė vedė programą. Buvo ir magikas su monais. O jau valgių, tai tikrai karališkų. Pilypas iš kanapių.

* * *

Liet. Vyčių 4-ta kuopa kovo (March) 13 d. rengia koncertą ir teatrą. Programe dalyvauja pp. K. Saboniai ir daugelis kitų. Nėra abejonės, kad programą bus įvairus ir visiems patiks, nes visuomet, kur mūsų Kastas su Liaukadija dalyvauja, tai yra į ką pasižiūrėti.

* * *

Balandžio (April) 23 d., 1927 m.

Tėmykite kas įvyks viršminėtą dieną School Hall svetainėj, 48-ta ir Honore gatv.

—o—

AMERIKOJE ESANČIŲ KAREIVIŠKŲ DRAUGIJŲ IR VISŲ SENAI AMERIKOJE GYVENANČIŲ LIETUVIŲ DĖMESIUI.

Teko susidurti su p. Paukščio 1894 m. išleista "Knygele del lietuviškų kareivių Amerikoje." Kiek vėliau teko patirti, kad jos autorius yra a.a. kun. Žebrys.

Norėdamas iširti aplinkybes, kurios privertė a.a. kun. Žebrij tą knygelę parašyti, ir susipažinęs su to laikotarpio Amerikojėjusiais lietuviškais laikraščiais, radau nemažą įdomių davinų, kurie davė man mintį parašyti keletą pastabų apie Amerikos lietuvių kariškias aspiracijas XIX amžiaus pabaigoje.

Bet kartu susidūriau su kai-kuriais kėblumais, kurių, kaip nebuvęs Amerikoje, negaliu išspręsti.

Todel ir drįstu kreiptis į esančias kareiviškas draugijas, narius buvusių draugijų ir bendrai gerų norų lietuvių, jau senai Amerikoje gyvenančius, prašydamas padėti mano darbui,—atsiųsti tuo klausimu spausdintų raštų, fotografijų, savo atsiminimų ir šiaip šį klausimą nušviečiančią medžiagą.

Man reikalinga ši medžiaga:

1) Kareiviškų draugijų statutai ar konstitucijos, 1893 m. "Vien. Liet." spaustuvėje išspausdinta Šv. Kazimiero lietuviškų kareivių draugijos įstatai; keliais metais anksčiau "Saulės" spaustuvėje išspausdinta Šv. Jurgio kareiviškos draugijos įstatai. Be abejo, spausdintas ar bent rašytas konstitucijas turėjo Kęstučio kareiviai, Vytauto gvardija ir kitos kareiviškos organizacijos. Kiek galima suprasti iš anų metų laikraščių, nemažą konstitucijų buvo spaudinta lenkų ir lietuvių kalbomis.

Geistina gauti spausdintus statutus, nes jų nėra mūsų bibliotekose. Taip pat prašau atsiųsti 1870-90 metų laikotarpio lenkų kareiviškų draugijų konstitucijas.

2) Atsiminimai iš draugijų gyvenimo pirmiaus, nurodant kai-kuriuos papročius. Ar draugija buvo vien tik pašelpinė ir bažnytinė, ar turėjo dar kokius nors politiškus siekius.

3) Kokios priežastys paskatino lietuvius steigti kareiviškas draugijas; ar buvo imtas pavyzdys iš lenkų ar amerikiečių.

4) Draugijų uniformos pavyzdžiai (fotografijos).

5) Įvairūs čia nepaminti klausimai.

Medžiagą sunaudojęs, spausdinius atiduosiu universiteto bibliotekai, ar kuriai kitai siuntėju nurodytai įstaigai. Visą prašau siųsti žemiau nurodytu adresu iki šių metų kovo mėn. pabaigos.

Laukiu malonaus pritarimo mano prašymui ir darbui.

Mjr. Steponaitis,

"Karo Archyvo" redaktorius.

Adresas: Majoras V. Steponaitis, Laisvės Alėja 34, 9, Kaunas, Lithuania.

SPORTAS

ELIZABETH, N. J.

Ralph Juška Elected Chairman of Committee to Arrange for National Convention of Knights of Lithuania

Ralph Juška was elected chairman of the committee in charge of the national convention of the Knights of Lithuania at the organization meeting, held last night at the home of Miss Mariane Van Savage, 54 Dayton street. Five sub-committees were appointed to handle the details of the convention to be held here from June 7 to 10, the committees and their chairmen being: Program, Frank Roden; housing, Miss Mariane Van Savage; banquet, Miss Estelle Karvojus; entertainment, Ralph Juška; and decorations, Miss Teklė Plukis.

The entertainment during the first three nights of the convention was also decided on by the committee. On the night of June 7, after the first day's business, an informal reception, or "Shurum-Burum," as it is called in Lithuanian, will be held. Games will be played, folk dances held and visiting delegates will be made to feel at home in every way possible. It will be a general get-together and good time.

On June 8 somewhat more formal entertainment will be provided. A two-act comedy in Lithuanian, with the Latin title, "Concilium Facultatis," will be given by a cast chosen from the Elizabeth chapter of the Knights, and there will be a short concert by local members after the play. On June 9, a banquet, given by the local Knights to the 400 delegates, will be followed by an evening of music, vocal and instrumental, probably by professional musicians. Friday, June 10, will be the last day of the convention and most of the delegates will leave that night, so no special entertainment is provided for that night.

ELIZABETH FIVE SCORES WIN IN OPENING GAME OF LITHUANIAN BASKET-BALL LEAGUE.

The newly formed league of the New York-New Jerse District of the Knights of Lithuania got off to a flying start at Lutwin's auditorium. Elizabeth nosed out Harrison in an extra period contest before 300 rabid fans while Paterson administered a licking to Newark in the other contest.

Harrison and Elizabeth literally fought tooth and nail in one of the most hotly contested battles to be seen hereabouts. The games seemed to be in the bag for Elizabeth, with the locals leading by two points with but a minute to go. On the next tapoff, however, Schilling got the ball on a neat pass from Cooper and heaved in a thriller from mid court, tying the score just as the whistle blew, at 13 all. The local Knights were held scoreless from the field in the first half so determined was Harrison to win, but the free throw lane proved to be the visitors' undoing. The score was tied at 5 all at the end of the first session.

The downtowners put up a fighting front in the second half and but for Schilling's spectacular shot would have won handily before an extra period contest was necessary. The score was deadlocked at 13 all at the expiation of 40 minutes of play.

The Elizabethans played the visitors to a standstill in the extra session, garnering three fouls while Harrison was completely helpless. The final score was 16-13.

In the other game, Newark was beaten by Paterson in a fast game, 32-18 score.

Joe Urban was the only local to toss in a free goal, besides sinking three out of four tries at the free throw line. Patalkis and both Al and Bernard Mack played a fine game.

Elizabeth

	G.	F.	P.
Urban, f	1	3	5
A. Mack, f	0	2	2
Brazinski, f	0	2	2
B. Mack, c	0	1	1
Patalkis, g	0	5	5
Roden, g	0	1	1
White, g	0	0	0
	1	14	16

Harrison

	G.	F.	P.
Smith, f	0	3	3
Dasker, f	0	2	2
Cooper, c	0	0	0
Schilling, g	1	1	3
Onidis, g	1	1	3
Velevas, g	1	0	2
	3	7	13

Referee: Marcolo. Scorer: Ewaska. Timer: Patalkis. Score at termination of first half: Harrison, 5; Elizabeth, 5.

HARTFORD, CONN.

Local Knights Win From Waterbury.

The sixth lodge quintet continued its series of basketball victories here by trimming the Waterbury hoopsters, 48 to 19. This is the second defeat the Speedboys suffered at the hands of the local basketeers. This victory gives the local lodge a stronger grasp for first place in the State Inter-lodge League. Waterbury had nothing to match, the smooth passing and the strong defense of the locals done the major portion of the damage that sent the visitors down to defeat.

The locals started off at a fast clip, scoring twenty points before the visitors located the nets. Hartford's strong defense and the slowness of the Speedboys' attack to form killed their scoring chances. During the second quarter the visitors done a bit better against the subs, and succeeded in scoring. In the second half the locals came back with a rush, and overwhelmed Waterbury with fierce attacks. The defense of the visitors was not strong enough to the locals at bay.

In the preliminary game the K of L Juniors from Waterbury defeated the Hartford Juniors, 17 to 14 in a scorching contest. The local Juniors could not locate the nets the first half, the half ending 10 to 1 in the visitors' favor. The locals surprised the visitors and evened up the terms during the third quarter. The game went on even terms until the final minute when the visitors succeeded in caging the deciding points.

The Spectator.

SIDELINE REMARKS

What the matter, Waterbury? Where is your team to-night. Get your reinforcements together or our boys will scalp you next time.

"Stan" Shimkus, our big boy, likes to make a flying leap, and push the ball in the basket on the rebound. Keep on growing "Stan"—you won't even have to jump some day.

Give Waterbury credit, they brought along some cheers to this game. They were good cheers, but is the author of them. Tough luck, girls, the cheers didn't do any good.

LIETUVIAI LIETUVIAMS

Sunki dalis teko lietuviams istorijoje. Nuo senų laikų be pertraukos kovojo ginklu rankose su kryževiais, rusais, lenkais, kad apgynų savo kraštą.

Po didžiojo karo vėl prasidėjo kovos už nepriklausomybę, kurią prakilniauso jaunimo pasišventimu ir krauju atpirkom. Šiandien mes, lietuviai, nepriklausomi, turime vėl savo valstybę. Bet negana mums to. Mes dar turime kitą svarbų uždavinį, tai surinkti visus lietuvius, išsi-skaidžiusius po visą pasaulį, po viena trispalvė vėliava. Dabar mums, lietuviams, reik susiburti vienon galingon šeimon, kad, būdami neskaitlingi, galėtume išlaikyti savo tautybę, Lietuvos nepriklausomybę. Šiandien reik Lietuvai su išeivija, o išeivijai su Lietuva sustiprinti draugin-gus santykius.

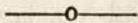
Jeigu mes, lietuviai, broliškai gyvensim, jeigu mus vienys patriotizmas—nieks mūs neištautins, nieks mūs nepavergs. Be to, dar mūs šaukte šaukias pavergtieji: Vilnius ir Seinai.

Taigi ištieskim per banguojančias jūras vieni kitiems rankas ir dirbkim mūsų tautos gerovei! Keliai ir būdai čia gali būti labai įvairūs.

Šį svarbų reikalą pamatė Dotnuvos Žemės Ūkio Akademi-jos studentų būrelis, pasivadinęs "Išeivijos Draugų" būreliu, pasirijo savo menkomis jėgomis užmegsti su lietuvi-ais-išeiviais, ypač jaunuomene, tampresnius ryšius asmeniškų susirašinėjimų, paskaitų, ekskursijų ir t.t. pavidale. Tikslas, rodos, daugeliui gali būti priimtinas, priemonės taip pat lengvos. Taigi kviečiame visus, kurių širdyse dar neišdilo Lietuvos vaizdas, ir tuos, kurie jos nėra matę, bet norėtų šį tą apie Lietuvą išgirsti—atsiųsti savo antrašus į Lietuvą Dotnuvos Ž. Ū. A-jos "Išeivijos Draugų" būreliui. Mes pasistengsime tuos antrašus iš-dalinti tarpe mūsų jaunimo, norinčio įgyti žinių apie gyvenimą savo tautiečių "aukso šaly." Jeigu Jūs pritar-sit šiam reikalui ir norėsit susirašinėti, tai mes prisišim Jums iš Lietuvos adresą. Pas mus jau yra asmenų, no-rinčių su Jumis susirašinėti. Dar geriau būtų, jei norin-tieji susirašinėti susiburtų į kuopeles, tuomet darbas būtų spartesnis ir sėkmingesnis. Darban kviečiame visus, kam brangi Lietuva ir tikimės bendradarbių susilaukti. Mūsų gimnazijose jau organizuojamos kuopelės susirašinėjimui su išeivija, to pat laukiame ir iš Jūsų, brangūs Tautiečiai.

Prie antrašų pageidaujame smulkesnių žinių, pav. amžius, užsiėmimas, tikyba ir t.t.

"Išeivijos Draugų" būrelio Valdyba.

KAS GIRDĖTI LIETUVOJE

Skandalas Lietuvos Seime. Kanopinės grupės atsto-vai šėlsta. (žinia imta iš "Darbininko").—Kaunas, kovo 3.—Lietuvos Seimas susirinko. Valstiečių Liaudininkų at-stovas Toliušis kalbėdamas Seime įžeidė Pulk. Musteikį, kuris pasiuntė sekundantus, reikalaudamas atsiprašyti arba duoti satisfakciją dvikovoje.

Diskusijos del Vyriausybės deklaracijos nebaigtos. Sekantis posėdis įvyks antradieny, kovo 8 dieną.

Romanas.

Ukmergė. Mes labai gailimės kapucino Tėvo Kazi-miero, kuris neseniai mus apleido. Tas garsus pamokslin-ninkas, daug žmonių atvertė į blaivybę, vadindamas smuk-les "Velnio Kopyčiomis." Tas, žinoma, nepatiko žydams-traktiernikams. Jis buvo jų didžiausias priešas. Jam iš-važiavus visi žydai džiaugiasi. Tokio pamokslininko ir blaivybės platintojo jau vardu besulauksime. Jis daug gero nuveikė Ukmergiečių naujai, nes išleido keletą tiky-binių knygučių, žadinančių prie Dievo meilės.

Dievė jam padėk tolimesniam gyvenime! J. Š-nis.

Seimelio rinkimai atidėti. Kaunas, vasario 8, 1927.—Šiandieną Klaipėdos Gubernatorius paskelbė aktą, kuriuo Seimelio rinkimai atidedami balandžio mėn. 8 dienai pa-siremiant vienuoliktų rinkimų įstatymo straipsniu del są-rašų susatymo netikslingumo, nes vienur įtraukti netu-rintieji teisės balsuoti, kitur netraukti turintieji teisės balsuoti.

Lietuvos Pasiuntinybė Amerikai.

OKUPUOTOJ LIETUVOJ.

D-ro Jono Basanavičiaus laidotuvės. Vilnius.—D-ro Jono Basanavičiaus laidotuvėse dalyvavo žymiausi Lietu-vos vyriausybės atstovai ir šiaip inteligentija. Taipgi buvo ir lenkų delegacija.

Vilniaus katedroje ir ant kapų sakyta lietuvių ir lenkų kalba pamokslai.

Ant kapų kalbėjo Lietuvos Universiteto rektorius M. Biržiška, Kauno burmistras J. Vileišis, senatorius Krzyża-nowski. Žydų ir baltgudžių atstovai irgi kalbėjo.

Spauda plačiai aprašė laidotuves ir D-ro Jono Basa-navičiaus darbuotę.

Lietuvių mokyklų vizitacijos pasekmės. Vilnius (E). Paskutiniu laiku mokyklų kuratorijos buvo daroma vizi-tacija lietuvių mokyklose. Ir ta vizitacija jau davė ža-lingų lietuviams vaisių: trys mokytojų seminarijos mo-kytojai: du Antanavičiai ir Karazija pareikalaua atstatyti del to, kad jie neturi pilietybės. O neturi del to, kad neduoda, nors jie čia yra apsigyvenę tada, kada ir Len-kijos valstybės nebuvo.

Kuratorija savo reikalavimą pastatė labai ultimaty-viškai: jeigu nebūsią atstatyti išvardyti trys asmenys, tai graso: 1) tuos asmenis patraukti atsakomybėn už ne-legalų mokymą, 2) mok. sem. direktorių atstatyti ir 3) pačią mok. seminariją uždaryti.

"Vilniaus Aidai," kaip charakteringa pažymi tai, kad tų visų mokytojų byla eina ministerijoje ir dar nežinia kaip ten būtų pasibaigusi. Bet Vilniaus endekai—pasi-naudoję savo šulų p. Federovičium, kuris, kuratoriui Ri-nievičiui atostogaujant, pavadino jį, iškepė savo endekišką kepsnį. O tuo tarpu neseniai Vilniuj atsilankęs ministeri-jos atstovas L. Vasilevskis pabrėždamas pareiškė, kad lietuviams neatsitiksia nieko pikta, atvirkščiai, būsią dar geriau.

Iš "Ryto."

Lenkai tiesiog terorizuoja lietuvius mokytojus Vil-niaus krašte. "Žycie Ludu" praneša, kad suteikus mo-kyklų inspektoriams nepaprastų teisių, jau susilaukta jų vaisių. Švenčionių apskr. vietinis inspektorius nubaudęs po 110 zlotų arba dviem parom arešto lietuvius mokyto-jus: Kruminį, Podleckį, Stachovskį, Jurkevičaitę, Garlaite, Ankienaitę ir Novickienę už "nelegalų" mokymą.

Be to, kaip žinoma, Vilniaus mokyklų kuratorija buvo griežtai pareikalavusi skubiai pašalinti iš lietuvių moky-tojų seminarijos Vilniuj mokytojus Karaziją, J. Antana-vičių ir V. Antanavičių. Vilniaus lietuvių komitetas del to pareiškė protestą švietimo ministerijai, kuri to sėkmėj Karazijai ir J. Antanavičiui leido pašilikti seminarijoj iki mokslo metų pabaigos. V. Antanavičius pareikalauta pa-šalinti.

SVETUR.

Vakarų Gudijai, kurią dabar valdo lenkai, grėsia bado pavojus. Duonos atsarga pas ūkininkus išseko. Lenkų vyriausybė jokia pagalba nesirūpina, bet dar griežčiausio-mis priemonėmis ir ieško nepakeliamus mokesčius.

Lenkijoje esą daug bedarbių, kurie mirštą net badu. Viename miestely netoli Varšuvos iš nusiminimo ir bado vy-ras nužudęs savo pačią, 3 vaikus ir pats nusizudęs. Lietuvoj, Dievui dėkui, tokių atsitikimų del nedarbo ne-būna.

Lietuvos Vyčių Ekskursija

I LIETUVĄ

BALTIKO-AMERI-
KOS LINIJOS

LAIVU

"LITUANIA"

IŠPLAUKS

BIRŽELIO-JUNE 14, 1927

IŠ NEW YORKO

TIESIOG I KLAIPĖDĄ

Važiukit šį pavasarį i Lietuvą su Amerikos lietuvių jaunimu; kur jaunimas, ten gyvumas, ten smagumas.

Išpildykite tuos širdies troškimus, pamatykite savo Tėvynę, brolius, seseris ir gimines. Ka akimis žmogus pamato, tai amžinai neužmiršta.

Kainos Stačiai i Klaipėdą

Trečia klesa \$107.00

Turistine trečia 117.00

Kainos i Klaipėdą ir atgal

Trečia klesa \$181.00

Turistine 196.00

REVENUE TAX IR HEAD TAX ATSKIRIM

Aukščiau minimos ekskursijos reikalais kreipkitės prie savo vietinio agento arba tiesiog pas

BALTIC AMERICA LINE
120 N. LaSalle St., Chicago, Ill.

Phone Lafayette 5069

Pirkimui visokios mėsos ir paukštienos, tai geriausia ir švariausia vieta yra

CHICAGO MEAT MARKET

1845 WEST 47th STREET

Office and Res. Phone Canal 1603

F. L. SAVICKAS & CO.

Real Estate

LOANS
INSURANCE

Notary Public

City and Farm
PropertiesBought, Sold
and Exchanged

726 W. 18th St.

Chicago, Ill.

Kas Klausia-Tas Neklysta

Ques. If a girl, not a citizen, marries a citizen, does she become a citizen through marriage?

Ans. No.

Klaus. Kas parašė pirmą Lietuvos istoriją ir kuris parašė paskutinę?

Ats. Pirmąją Lietuvos Istoriją parašė Dlugosh, lotynų kalboje, 14-me šimtmetyje; Strikowski, lenkų kalboje, 16-me šimtmetyje; Simanas Daukantas parašė lietuviškai 18-me šimtmetyje; taipgi istorikai Narbutas ir Kraševskis.

Klaus. Laikraščiuose užtinki, kad tas ir tas gavo Nobelio premiją. Man, kaip jaunam skaitytojui, nesuprantama, kas per Nobelio premija?

Ats. Švedų inžinierius, Alfred Nobelis, dinamito išradėjas ir jo fabrikantas, paaukavo 44 milijonus frankų premijoms (dovanoms) už svarbiausius išradimus fizikos, chemijos, medicinos ir fiziologijos srityse, už geriausius literatinius kūrinius ir už kitus darbus, kurių siekiai yra pasaulinė taika ir tautų susiartinimas.

Pirmas premijų skyrimas prasidėjo 1901 m. Joms skiriami tik nuošimčiai paaukotos Nobelio sumos.

Ques. What causes earthquakes?

Ans. The earth may be caused to tremble in many ways. Severe earthquakes have been produced by volcanic eruptions, but the disturbances thus produced are confined to small areas, as they are the result of steam explosions of the fracturing of the rock as lava rises in the earth's crust.

The great earthquakes of the world are a result of the fracturing of the rock of the earth's crust, or of the vibrations produced during faulting. They may be due to the jolting of earth blocks whose movement begins and ends suddenly; and also when thick delta deposits suddenly slump an earthquake may be produced. They are also due to the vibrations produced during faulting by the friction of one block as it rubs against another. This method may be illustrated by rubbing the closed fist on a table. Then again they may be produced by the simple breaking of the rock.

It is evident from the above that great earthquakes are most likely to occur in growing regions; for example in young mountains, where the strains have not yet been relieved.

2 APRIL 23
2 ORCHESTRAS 2
School Hall

Žiemos Metu ir Ankstyvame Pavasary TRINER'S Cold Tablets

TRINERIO TABLETAI yra tikriausios gyduolės nuo visokių persišalimų, tuo labiau, kad jos nedaro ant širdies jokio blogo efekto, bet priešingai, tam organui duoda progą atgauti savo normalį stovį.

TRINER'S COUGH SEDATIVE (Trinerio Kosulio Malšintojas) turėtų būt vartojamas sykiu su Trinerio Tabletai, ir yra labai patartina jas gargaliuoti sykiu su Triner's Antiputrin.

TRINER'S BITTER WINE (Trinerio Kartusis Vynas) yra geriausias vaistas del šio sezono. Jis išvalo vidurius ir užlaiko juos švariai, gaivina kraują, sutvirtina visą sistemą ir priduoja reikalingiausių spėkų, idant galėtumet tinkamai kovoti su užpuolančiom ligom.

Visose vaistinėse. Negalint gauti vaistinėse, rašykite tiesiai pas:

JOSEPH TRINER CO.

1333-1345 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Šurum-Burum

Marytė.—Algut, ar važiuosi su Vyčių ekskursija į Lietuvą?

Algute.—Bijau, kad Lietuvos kari-ninkas manęs nepaviliotų.

š š š

She.—I dream of you all day.

He.—What do you do at night?

She.—Oh, at night I go out.

C. W.

š š š

Marytė.—Papa, ar vagis neturi jo-kios dėl savęs pagarbos?

Papa.—Ne, vagis yra taip pat blo-gas, kaip ir visi žmonės.

š š š

Newsboy.—Extra, extra paper!

Passer-by.—All right, if you have an extra one, I'll take it.—Thanks.

W. O.

š š š

Kuom tu dabar užsiimi?

Esu real estate biznyje.

Kokioj' šakoj praktikuojiesi?

Grajinu tramboną.

š š š

Waiter.—I'll call the chef.

Customer.—I don't want him, I'm not a cannibal.

š š š

Klausyk, Jack, ar tu pažįsti tą merginą, kuri stovi ant gatvės kam-po?

Taip, aš ją gan gerai žinau... o kas ji tokia?

š š š

Mrs. Bim.—I never have gone through my husband's pockets yet.

Mrs. Bam.—Neither do I. I hold 'em up over the bed by the legs and shake 'em and then help myself!

Goblin.

š š š

Shoferis.—Kiek kainuos mano karo pataisymas?

Mechanikas.—O kas jam reikalinga pataisyti?

Shof.—Aš nežinau.

Mech.—Penkiasdešimts du doleriai ir šešiasdešimts centų.

š š š

Joe.—What would you marry for, love or money, Peter?

Peter.—For love. What would you marry for?

Joe.—For love also. But if she had lots of money. Oh! how I could love her.

Cicero J. K.

š š š

"Hank, dear," said the burglar's wife, "please don't make so much noise when you come in tonight."

"Sure," he replied. "Did I wake you up last night?"

"No, but you woke mother, and I don't want her going to the prison and telling father that I married an amateur.

š š š

Johnny.—I hear you were cold so-ber at the party last night.

Tony.—It's a dirty slander. Don't you believe it. Apollo of Thirteen.

Įvairūs Skelbimai

Phone Canal 2655

To brighten your home with beautiful portraits, have them taken at

C. J. PANSIRNA ART PHOTOGRAPHER

Calls on request to all parts of the city.

1901 SOUTH HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Telephones: Lafayette 6179-6174

"The House of Square Dealing"

BAY STATE LUMBER CO.

LUMBER and MILLWORK

2108 TO 2128 W. 47th ST.

CHICAGO, ILL.

Phone Lafayette 5948

FRANK STASULIS & CO.

REAL ESTATE, LOANS AND INSURANCE

Perkam, parduodam, būdavojam, mainom namus ir lotus Chicagoj ir apie linkėj. Apsaugos arba "insurance" geriausiose kompanijose. Visuose reikaluose, o ypač daryme legališkių popierių, kreipkitės pas mus, nes gausite sąžiningą patarnavimą.

4405 S. FAIRFIELD AVE., CHICAGO, ILL.

BALTIKO-AMERIKOS LINIJA LIETUVON per KLAIPĖDA

Tai Logiškas Kelias

Sekanti Išplaukimai:

"LITUANIA" .....Kovo 22 d.

"ESTONIA" .....Balandžio 12 d.

"LITUANIA" .....Gegužės 3 d.

Žiniom Kreipkitės į Vietos
Agentus ar į Bendrovę

120 N. LaSalle St., Chicago, Ill.

312 Second Ave., S.,

MINNEAPOLIS, MINN.

A. F. POCIUS

Expert Watch Repairing

Dealer in Diamonds, Jewelry,
Watches, Wedding Rings, etc.

4930 W. 14th St., CICERO, ILL.

Alex. Krencius

GENERALIŠKAS

Namų Statymo Kontraktorius

1418 S. 50th CT., CICERO, ILL.

Garsinkitės "Vytyje"

Telephone Lafayette 0882

BEN THE CLOTHIER

B. PASZKIEWICZ, Sav.

Mūsų krautuvėj visuomet užlaikoma drapanos ir
visoki vyriški aprėdalai sulig vėliausios mados.

1823-25 W. 47th St.

Chicago, Ill.

Patronize our Advertisers

Felix to Aldona.—Where did you get those lips?

Aldona.—From the drug store.

Cicero radio girl H. J.
š š š

Napoleonas sakė, kad nėra tokio žodžio "negalima." Esu tikras, kad Napoleonas niekuomet nepamėgino įbriežti degtuką į muilo šmotelį.

š š š

Bruno.—Did you ever kiss her.

Al.—No, I never pressed the subject.

Apollo of Thirteen.
š š š

Al.—Does Val. date much?

Ed.—No-o-o, she doesn't.

Al.—That's probably the reason, then.

Apollo of Thirteen.
š š š

While mother was conversing with her lady friend about her wedding day, my little sister Mary, overhearing the conversation asked: "Mother, I don't remember, did you invite me to your wedding too?"

Cicero "Val."
š š š

Vyras.—Ak tie gatvekariai 5 val. po pietų kimšte prikimšti žmonių.

— Ar papa negavai sėdynės? paklausė duktė.

— Taip, aš gavau, bet vargšė tavo motina turėjo visą laiką stovėti.

š š š

Tony.—That new dame I had out last night wasn't as pretty as I thought. Rotten complexion, hair sort of frowsy and...

Alex.—Yeah, mine was conscientious too.

Apollo of Thirteen.
š š š

He (showing his new girl around the city).—See that loving couple in that parked car? They've been married for ten years.

She.—Really?

He.—Yes, but not to each other.

š š š

Edward.—If I should kiss you, I suppose you would go and tell your father.

Helen.—If I like it I won't refuse another one.

Cicero "Joy" A. H. T.
š š š

Riley.—Seeing is believing.

Miller.—Not always. Did you notice that girl we just passed?

Riley.—Well?

Miller.—I see she had a pretty complexion, but I don't believe it.

Cicero "Joy" A. H. T.
š š š

Difference.

He decides things very quickly; in fact he always takes the bull by the horns.

Oh! We're not speaking of the same person; the party I mean throws the bull without laying on of hands.

Įvairūs Skelbimai

PHONE BOULEVARD 0900

AL. P. LYONS, Man. Director

PEOPLES THEATRE

47th Street, Just West of Ashland Ave.

AUGMENTED ORCHESTRA SUPREME

THE PEOPLES GRANDEUR & SUPERB ENTERTAINMENT ARE UNRIVALED

TWO SHOWS DAILY:

First Show 7 to 9 P.M. Second Show 9 to 11 P.M. Doors open at 6:30 P.M. Saturdays, Sundays and Holidays—Matinees, and continuous from 2 to 11 P.M.

"IT PLEASURES US TO PLEASE YOU"

Phone Lafayette 2584

THE VILJA CO.

COAL, WOOD AND ICE

Mes Patenkinam Visus

3700 SOUTH SPAULDING AVE., CHICAGO

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Grupių ir Šeimynų Mūsų Speciališkumas.

3315 South

Halsted St.

Tel. Yards 1546

Res. Tel.

Beverly 2300

Phone Boulevard 6369

P. CONRAD STUDIO

ART PHOTOGRAPHER

Nuimu laidotuves, vestuves, šeimynines grupes, mažus vaikus, pirmos komunikijos grupes ir atskirus asmenis.

3130 S. HALSTED ST.

J. F. RADZIUS, LIETUVIS GRABORIUS

Laidotuvėse patarnauja geriau ir pigiau negu kitas, todėl, kad priklausau prie grabų išdirbystės.

668 WEST 18th STREET, CHICAGO

Tel. Canal 6174

Skyrius: 3238 S. Halsted St.

Tel. Boulevard 4063

New City Coal Co.

2141 West 47th St.

Kokybė ir Patarnavimas nuo 1895

Tel. Lafayette 0567

Johnny.—Percy, do you still go to school?

Percy.—Yes, Senn High.

Johnny.—What do you take up?

Percy.—Space.

š š š

John.—I wish you would pay a little attention to my proposal.

Valeria.—I am; as little as possible.

Cicero "Joy" A. H. T.

š š š

Loquacious Barber (after a good half an hour of it).—And what would you like on your hair, sir?

Weary Customer.—My hat—just as soon as you can manage it.

š š š

— Fadder, give me a dime to go and see the sea serpent.

— Vasteful poy! Here's a magnifying glass; go find a worm.

š š š

Ruth.—There's a fly in my coffee.

Helen.—Don't get excited; it won't drink much.

š š š

Women's faults are many.

Men have only two—

Everything they say and everything they do.

š š š

"Heinie" is afraid to drink water because his lungs might get rusty.

š š š

— What can be done with the by-products of gasoline?

— Usually they are taken to the nearest hospital.

š š š

"Help, help," cried the timid young thing as she ran through the field of daisies and morning glories toward her escort.

"Why, what are you afraid of?"

"Oh, Jimmy dear, the flowers are so wild."

š š š

Optimism.

Build for yourself a strong box;

Fashion each part with care.

Fit it with chain and padlock;

Pack all your troubles there.

Hide therein all your troubles.

As each little cup you quaff

Pack all your failures within it.

And sit on the lid and laugh.

Linksmutė.

š š š

Physician.—Whiskey is the most effective antidote for snake bite. Where are you going?

Jones.—To get a snake.

Voice on phone.—Oh, doctor, a man drank a quart of drug-store whisky. What's the antidote?

Physician.—Snake bite.

Judge.

š š š

Bob.—I haven't any respect for a flapper.

Ted.—Then why do you go with them?

Bob.—That's why.

DAKTARAI

Telefonas Boulevard 1939

Dr. S. A. Brenza

4608 SO. ASHLAND AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS

Valandos—Dieną nuo 9 iki 12. Vakaraais: nuo 6:30 iki 9:30.

DR. S. BIEŽIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

Ofisas: 2201 W. 22nd St., Kampas
S. Leavitt Street, Tel. Canal 6222
Rezidencija: 3114 West 42nd Street

Tel. Lafayette 4988

Valandos: 1—4 ir 7—8 val. vak.

Nedėlio: 10—12 ryte

Boulevard 9459

Lafayette 4484

DR. A. J. DIKSELIS

LIETUVIS DENTISTAS

4603 S. Ashland Ave.

Office: 9 to 12 A.M., 3 to 9 P.M.

BRANCH—4358 S. FAIRFIELD AVE.

Hours: 1 to 3 daily

Telephone Lafayette 5820

Dr. K. Drangelis

DENTISTAS

Val.: Iš ryto nuo 9 iki 12 ir po piet nuo 2 iki 8 vakare.

Trečiadieniais ir šventadieniais sulig sutarties.

4193 ARCHER AVENUE, Brighton Park

Phone Yards 4317

DR. J. J. FLANIGAN

DENTIST

LADIES CONSTANT IN ATTENDANCE

Hours: 9:00 A.M. to 9:00 P.M.

4964 S. Ashland Ave., Cor. 47th St. Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 2160

DR. A. J. KARALIUS

LIETUVIS GYDYTOJAS

3303 So. Morgan Street

CHICAGO, ILL.

Boulevard 7820

Res. Prospect 1930

DR. M. T. STRIKOL

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

4601 S. ASHLAND AVE.

Rezidencija: 6641 S. ALBANY AVE.

Ofiso val.: 2-4, 6-8. Nedėlio 10 iki 12 d.

Phone Canal 6222

Dr. P. G. Luomons

DENTIST

2201 West 22nd Street

Office Phone Canal 0257

Res.: 6600 S. Artesian Ave.

Phone Prospect 6659

DR. P. Z. ZALATORIS

PHYSICIAN & SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago

Phone Canal 7233

P. M. CIBULSKIS

MALIAVOJIMO KONTRAKTORIUS

Maliavos, geležinių prekių (hardware), sieninės popieros, maliavojojams reikmenų. Langams užlaidas dirbame sulyg užsakymo.

2334 S. Leavitt St., Chicago, Ill.

Tel. Lafayette 5976

R. ANDRELIUNAS

JEWELRY, MUSIC AND RADIO

4414 S. California Avenue

CHICAGO, ILL.

Tai gražumas!..

Kartą kavalierius giria vieną jį sužavėjusią gražuolę (jam kalbant truputį liežuvis pindavosi).

— Tai jos lūpos, tai lūpos, kai avies... atsiprašau—kai avietės, kai avietės...

O kvapas, tai kvapas, stačiai kai nuo ožio... kai nuo rozės, kai nuo rozės, atsiprašau...

O kad nusijuoks, tai kaip kumelė... atsiprašau—kai kūdikėlis, kai kūdikėlis...

š š š

Professor in German class.—What's a compound relative?

Student.—Twins!

š š š

The Mathematician.

The sergeant was taking the recruit squad.

For the last time, he shouted: "I ask you the simple question—what is a fortification?"

The recruits stood fast to a man. No one answered.

Striding up to the most intelligent-looking man, the N. C. O. bawled: "Tell me, what is a fortification?"

The answer came like a cork out of a bottle: "Two twentifications, sergeant!" Ind. News.

š š š

Farmerys (atėjęs į vaistinę, duodamas du receptu, vieną del karvės, kitą del savo pačios) sako:—Meldžiamas nesumaišyk receptų, parašyk ant bonkutės aiškiai kuri yra del mano pačios ir kuri del karvės, nes tai yra labai gera karvė, kuri man kainuoja daug pinigų.

š š š

Sunkus klausimas.

— Šiandien mokytojas uždavė mokykloje tokį klausimą, į kurį nė vienas mokinys nesugebėjo atsakyti.

— Ko gi jisai paklausė?

— Jis paklausė: kas išmušė mokyklos langą?

š š š

— Ar negalėčiau gauti darbo jūsų kompanijos ofise?

— Taip, yra delei Tamstos vieta; galėsi pradėti nuo ofiso klerkos (ofiso tarno), o laikui bėgant dasigausi iki kompanijos prezidento vietas.

— Ar negalėčiau pradėti nuo kompanijos prezidento ir baigti ofiso klerka?

š š š

Patient.—Are my teeth dirty, or is it my imagination?

Dentist.—I don't know about your imagination, but your teeth are clean.

2 APRIL 23
ORCHESTRAS
School Hall

DIDŽIOJO OFISO TEL. YARDS 1741 IR 4040

Simpatiškas, Mandagus, Geresnis ir Pigesnis Už Kitų Patarnavimas

J. F. EUDEIKIS CO., PAGRABŲ VEDĖJAI

DIDYSIS OFISAS: 4605-07 S. HERMITAGE AVENUE

Skyriai: 4447 S. Fairfield Ave.

4904 W. 14th St., Cicero

Tel. Lafayette 0727

Tel. Cicero 8094

Telephone Cicero 39

GRANT WORKS PHARMACY

JOHN MALAKAUSKAS, Sav.

LIETUVIŠKA APTIEKA

Pirmos Kliasos Patarnavimas ir Žemiausios Kainos.

4847 WEST 14th STREET, CICERO, ILL.

Phone Cicero 3709

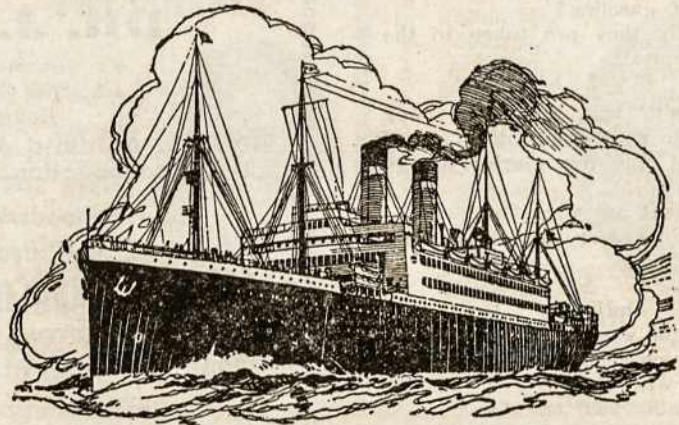
CICERO PHOTO STUDIO

P. PUCKORIUS, Fotografas

Vestuvių, grupų, šeimynų ir pavienių mūsų specialybė

1435 S. 49th COURT, CICERO, ILL.

Vyčių Ekskursija Lietuvon

LAIVU S. S. LITUANIA

Birželio 14, 1927 Iš New York'o

Dabar laikas užsisakyti vietą minėtame laive. Bilietas iš New Yorko į Klaipėdą ir atgal: Third Cabin, \$196.00; Third Class, \$181.00. War Tax ir Head Tax extra. Vyčiai manantieji ekskursijoje dalyvauti prašomi mums pranešti savo vardus ir adresus. Mes prišiusime platesnių informacijų. Geriausiai pirkti minėtai ekskursijai bilietus pas mus. Mūsų atstovai patarnaus Jums New Yorke išvažiuojant ir atvažiuavus Lietuvon.

LITHUANIAN SALES CORPORATION

JOHN J. ROMAN, Pres.

366 Broadway

South Boston, Mass.